

Bruksela, 14 maja 2024 r.
(OR. en)

9925/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0187(CNS)

FISC 115
ECOFIN 577

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	9786/24
Dotyczy:	Dyrektywa Rady w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła – Podejście ogólne

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst podejścia ogólnego w sprawie przedmiotowego projektu dyrektywy, w wersji wypracowanej przez Radę Ecofin na posiedzeniu 14 maja 2024 r.

PROJEKT

DYREKTYWA RADY

w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

- (1) Zapewnienie sprawiedliwego opodatkowania na rynku wewnętrznym i dobre funkcjonowanie unii rynków kapitałowych to działania należące do najważniejszych priorytetów politycznych Unii Europejskiej (UE). W tym kontekście kluczowe znaczenie ma usuwanie przeszkód dla inwestycji transgranicznych, przy jednoczesnym zwalczaniu oszustw i nadużyć podatkowych. Przeszkody takie istnieją na przykład w przypadku nieefektywnych i nieproporcjonalnie uciążliwych procedur mających na celu zapewnienie ulgi w przypadku nadmiernego podatku u źródła od dywidend lub odsetek wypłacanych z tytułu akcji lub obligacji będących przedmiotem publicznego obrotu na rzecz inwestorów niebędących rezydentami. Ponadto w niektórych przypadkach obecne rozwiązania okazały się niewystarczające, by zapobiegać powtarzającym się ryzykom oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, co pokazały skandale cum-ex i cum-cum. W związku z tym niniejsza dyrektywa ma na celu zwiększenie efektywności procedur w zakresie podatku u źródła, przy jednoczesnym uodpornieniu ich na ryzyko oszustw i nadużyć podatkowych.

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

- (2) Aby zwiększyć zdolność państw członkowskich do zapobiegania potencjalnym oszustwom lub nadużyciom podatkowym i zwalczania ich, co jest obecnie utrudnione ze względu na ogólny brak wiarygodnych i aktualnych informacji na temat inwestorów, konieczne jest zapewnienie możliwości stosowania wspólnych ram dla ulg w nadmiernym podatku u źródła od transgranicznych inwestycji w papiery wartościowe, które to ramy byłyby odporne na ryzyko oszustw lub nadużyć podatkowych. Ramy te powinny prowadzić do zbliżenia poszczególnych procedur w zakresie ulg stosowanych w państwach członkowskich UE, a jednocześnie zapewnić emitentom papierów wartościowych, podmiotom pobierającym podatek u źródła, pośrednikom finansowym i państwom członkowskim, w zależności od przypadku, przejrzystość i pewność co do tożsamości inwestorów. W tym celu ramy te powinny opierać się na zautomatyzowanych procedurach, takich jak cyfryzacja certyfikatu rezydencji podatkowej (pod względem procedury i formy). Ramy takie powinny być również na tyle elastyczne, by należycie uwzględniały poszczególne systemy mające zastosowanie w różnych państwach członkowskich, a jednocześnie powinny zapewniać odpowiednie narzędzia zapobiegające nadużyciom w celu ograniczenia ryzyka oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania. W tym względzie należy wziąć pod uwagę różne stanowiska organów podatkowych w zależności od istniejących systemów ulg. W ramach systemu ulg u źródła organy podatkowe są w stanie uzyskać, po tym, jak zostanie zastosowana ulga, istotne informacje na temat inwestorów i łańcucha płatności. Natomiast gdy stosuje się system zwrotu kluczowe znaczenie dla organów podatkowych ma to, by przed zastosowaniem ulgi uzyskać odpowiednie informacje w celu dokonania oceny, czy należy przyznać taką ulgę. W obu systemach ulg ustanawia się zasady dotyczące odpowiedzialności pośrednika finansowego w przypadku nienależnego zwrotu. Niniejsza dyrektywa nie ogranicza zdolności państw członkowskich do uregulowania środków, za pomocą których certyfikowani pośrednicy finansowi rekompensują wszelkie nakłady w ramach dostosowania się do obowiązków w niej przewidzianych lub wypełniania tych obowiązków.

- (2a) Biorąc pod uwagę te różnice oraz zasadę proporcjonalności, przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące krajowych rejestrów certyfikowanych pośredników finansowych oraz obowiązków zgłaszania informacji nie powinny być wiążące dla tych państw członkowskich, które wprowadziły kompleksowy system ulg u źródła i w których współczynnik kapitalizacji rynkowej jest niższy niż pewien próg, określony w niniejszej dyrektywie. Cel polegający na promowaniu efektywnych i solidnych systemów ulg w nadmiernym podatku u źródła na całym jednolitym rynku należy uznać za osiągnięty, gdy państwa członkowskie utrzymujące swój krajowy system ulg spełniają oba te kryteria, jak określono w niniejszej dyrektywie. Po pierwsze kryterium kapitalizacji rynkowej jest powiązane z wielkością gospodarki i możliwą skalą wypłat dywidend. Niska kapitalizacja rynkowa oznacza niskie poziomy wypłat dywidend i tym samym niższe ryzyko nadużyć podatkowych. W przypadku gdy w państwie członkowskim będzie osiągany lub przekraczany przez pewien okres współczynnik kapitalizacji rynkowej, wówczas w sposób nieodwołalny zastosowanie powinny mieć przewidziane w niniejszej dyrektywie wspólne zasady. Po drugie kompleksowe systemy ulg u źródła umożliwiające proste i efektywne stosowanie odpowiedniej stawki podatkowej w momencie płatności powinny być uznawane za równoważne systemowi ulg u źródła przewidzianemu w niniejszej dyrektywie. Kryteria te stosowane wspólnie mogą zapewnić inwestorom na całym jednolitym rynku skuteczny dostęp do efektywnych procedur w zakresie ulg w nadmiernym podatku u źródła we wszystkich państwach członkowskich. W przypadku tych państw członkowskich, które mają stosunkowo mały rynek akcji i wystarczająco efektywny system krajowy, modyfikacje tych systemów nie byłyby uznawane za proporcjonalne. Co więcej, jako że wspólne przepisy niniejszej dyrektywy obejmowałyby prawie cały jednolity rynek, osiągnięto by tym samym odpowiednią konwergencję.

- (2b) Niniejsza dyrektywa harmonizuje dostęp do systemów ulg dla inwestorów we wszystkich państwach członkowskich poprzez wprowadzenie uregulowań dotyczących systemu ulg u źródła i systemu szybkiego zwrotu, przy czym nadal pozostawia się państwom członkowskim – pod pewnymi warunkami i z uwzględnieniem różnic w rozwoju gospodarek państw członkowskich – możliwość utrzymania krajowych uregulowań dotyczących systemów ulg u źródła, a jednocześnie zapewnia dostęp do systemów ulg w państwach członkowskich. W każdym przypadku, w zależności od kryteriów oceny ryzyka, zainteresowane państwa członkowskie, które uznałyby za właściwe, by – na przykład – wzmocnić instrumenty służące do zwalczania oszustw i nadużyć podatkowych, mogą stosować narzędzia przewidziane w niniejszej dyrektywie.
- (2c) Aby krajowy system ulg u źródła mógł zostać uznany za kompleksowy, powinien zawierać szereg szczególnych kluczowych cech, jak określono w niniejszej dyrektywie. Zapewnia on szeroki dostęp do osób fizycznych lub podmiotów, które są uprawnione do takiej ulgi. System krajowy zapewnia ulgę podatnikom do niej uprawnionym, z wyjątkiem przypadków niezgłoszenia wymaganych informacji określonych przez odnośne państwo członkowskie. Co do zasady wymagane informacje nie mogą wykraczać poza dane, o których mowa w art. 11, 12 lub 13a. System krajowy zapewnia dostęp zarówno dla inwestycji bezpośrednich, jak i pośrednich, i nie powinny istnieć dodatkowe bariery wejścia inne niż te przewidziane w art. 10 ust. 2. A zatem system krajowy nie powinien jedynie zapewniać prawnej możliwości skorzystania z ulgi, ale taka ulga powinna być faktycznie przyznawana podatnikowi do niej uprawnionemu. W ramach systemu krajowego nie należy nakładać dodatkowych obowiązków, obejmujących na przykład równoległy system zgłaszania informacji. Państwa członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące odpowiedzialności w przypadku uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła oraz kary mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych dotyczących tego systemu ulg u źródła. Jeśli chodzi o warunek dotyczący współczynnika kapitalizacji rynkowej, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych powinien przekazać wymagane dane zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi. W przypadku gdy państwo członkowskie nie spełnia jednego lub obu wspomnianych powyżej warunków (dotyczących kompleksowego systemu ulg u źródła i progu współczynnika kapitalizacji rynkowej) lub przestało spełniać jeden lub oba te warunki, powinno ono dokonać transpozycji wszystkich przepisów niniejszej dyrektywy do przepisów krajowych.

- (3) W celu zapewnienia proporcjonalnego podejścia niniejsza dyrektywa powinna obejmować procedury w zakresie ulg w nadmiernym podatku u źródła, które są wiążące tylko w tych państwach członkowskich, które stosują podatek u źródła od dywidend gotówkowych lub akcyjnych według różnych stawek w zależności od rezydencji podatkowej danego inwestora. W takich przypadkach państwa członkowskie muszą zapewnić ulgę, jeżeli w sytuacji, w której zastosowanie ma niższa stawka, zastosowano stawkę wyższą. Aby zwiększyć efektywność odpowiedniej procedury w zakresie ulg i zapewnić wyższy poziom przestrzegania przepisów przez podatników, państwa członkowskie powinny mieć też możliwość wdrożenia podobnych procedur w odniesieniu do płatności odsetek z tytułu obligacji w obrocie publicznym na rzecz nierezydentów. Państwa członkowskie, które nie potrzebują procedur w zakresie ulg w nadmiernym podatku u źródła od dywidend i odsetek, w zależności od przypadku, nie są objęte procedurami, o których mowa w niniejszej dyrektywie. W przypadku gdy ulga w nadmiernym podatku u źródła jest potrzebna oraz gdy należy zapewnić wspólny dostęp do takiej ulgi, niniejsza dyrektywa powinna regulować wspólny system ulg u źródła oraz system szybkiego zwrotu, które mają zostać wdrożone przez państwa członkowskie.
- (4) Ze względu na to, że inwestorzy mogą znajdować się w dowolnym państwie członkowskim, zasady dotyczące wspólnego i cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej powinny mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich. Aby zapewnić wszystkim podatnikom w UE dostęp do wspólnego, odpowiedniego i skutecznego dowodu ich rezydencji do celów podatkowych, państwa członkowskie powinny stosować zautomatyzowane procedury wydawania certyfikatów rezydencji podatkowej na potrzeby stosowania systemu ulg u źródła, kompleksowego systemu ulg u źródła, systemu szybkiego zwrotu lub systemu standardowego zwrotu w celu uzyskania ulgi w nadmiernym podatku u źródła od dywidend wypłacanych z tytułu akcji w obrocie publicznym lub odsetek wypłacanych z tytułu obligacji w obrocie publicznym, o ile ma to zastosowanie. Ponadto cyfrowe certyfikaty rezydencji podatkowej powinny być wydawane w takim samym rozpoznawalnym i akceptowalnym formacie cyfrowym oraz powinny mieć taką samą treść.

W celu zapewnienia większej efektywności certyfikat powinien obejmować maksymalnie okres roku kalendarzowego lub roku podatkowego (takiego jak przejściowy rok podatkowy lub rok podatkowy dłuższy niż jeden rok kalendarzowy), w którym został wydany, i powinien być w tym okresie ważny do celów poświadczenia rezydencji podatkowej. Wydające państwa członkowskie powinny mieć możliwość unieważnienia cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej w całości lub w części, jeżeli organy podatkowe mają dowody na to, że dany podatnik nie jest – przez cały okres, który jest objęty tym certyfikatem, lub przez jego część – rezydentem wydającego państwa członkowskiego. Aby umożliwić efektywną identyfikację podmiotów z UE, certyfikat powinien zawierać numer identyfikacji podatkowej lub, gdy nie ma takiego numeru (w przypadku gdy dane państwo członkowskie nie nadaje podatnikom takiego numeru), jego funkcjonalny odpowiednik do celów podatkowych oraz, w przypadku gdy organ wydający certyfikat posiada takie dane, niepowtarzalny identyfikator europejski (EUID), identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub dowolny inny numer rejestracyjny podmiotu prawnego, który jest ważny przez cały okres objęty certyfikatem. Ponadto w przypadku gdy numer identyfikacji podatkowej dla osób fizycznych nie istnieje, ponieważ państwo członkowskie rezydencji podatkowej nie nadaje podatnikom takiego numeru, przewiduje się też zastosowanie jego funkcjonalnego odpowiednika do celów podatkowych. Identyfikatory, które są wykorzystywane, powinny być ważne przez cały okres objęty certyfikatem. Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej zawiera odniesienie do umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, na podstawie której podatnik wnioskuje o uznanie go za rezydenta do celów podatkowych, w stosownych przypadkach. Aby cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej został uznany przez państwo członkowskie źródła za ważny dowód rezydencji podatkowej – w przypadku gdy z wnioskiem o ulgę w podatku u źródła występuje się na mocy postanowień umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – ta mająca zastosowanie umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania musi być wymieniona na tym cyfrowym certyfikacie rezydencji podatkowej. Organ wydający może wskazać więcej niż jedną mającą zastosowanie umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania na danym certyfikacie. Choć cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej ma przede wszystkim służyć wdrożeniu procedur dotyczących podatku u źródła, może mieć też szerszy zakres zastosowania i stanowić dowód rezydencji do celów podatkowych w sytuacjach wykraczających poza procedury w zakresie podatku u źródła. Do celów procedur w zakresie ulg w podatku u źródła cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej nie może zawierać żadnych dodatkowych informacji. W zamierzeniu certyfikat ten ma być wydawany raz w ciągu roku kalendarzowego lub raz w ciągu roku podatkowego, nawet jeżeli ten sam podatnik wielokrotnie inwestuje w tych samych państwach członkowskich źródła, o ile rezydencja tego podatnika do celów podatkowych pozostaje taka sama.

- (5) Aby osiągnąć cel, jakim jest zwiększenie efektywności ulg w nadmiernym podatku u źródła, w całej Unii należy wdrożyć wspólne procedury, które pozwolą na szybkie uzyskanie jasnych i bezpiecznych informacji na temat tożsamości inwestora, w szczególności w przypadku dużych baz danych dotyczących inwestorów, tj. w odniesieniu do inwestycji w papiery wartościowe w obrocie publicznym, w przypadku których określenie tożsamości poszczególnych inwestorów nie jest łatwe. Procedury takie powinny również, na drugim etapie, umożliwiać zastosowanie odpowiedniej stawki podatkowej w momencie płatności (ulga u źródła) lub szybki zwrot nadwyżki zapłaconego podatku. Ponieważ inwestycje transgraniczne zwykle obejmują łańcuch płatności pośredników finansowych, odpowiednie procedury powinny również umożliwiać śledzenie i identyfikowanie łańcucha pośredników, a co za tym idzie przepływu dochodów od emitenta papieru wartościowego aż do zarejestrowanego właściciela oraz informacji na temat inwestora bazowego. Najpowszechniejsze rodzaje rozwiązań inwestycyjnych będą zwykle obejmować bank depozytariusza lub inne jednostki inwestycyjne (takie jak maklerzy), które posiadają papiery wartościowe w swoim imieniu, na rzecz inwestora bazowego. W tego rodzaju uzgodnieniach to inwestor bazowy byłby uważany za zarejestrowanego właściciela w odniesieniu do papierów wartościowych. Państwa członkowskie, które stosują podatek u źródła od dochodów z tytułu papierów wartościowych i zapewniają ulgę w nadmiernym podatku, ale nie posiadają kompleksowego systemu ulg u źródła lub w których współczynnik kapitalizacji rynkowej jest równy progowi określone w niniejszej dyrektywie lub od niego wyższy, powinny utworzyć i utrzymywać krajowy rejestr tych pośredników finansowych, którzy odgrywają znaczącą rolę w łańcuchu płatności. Po zarejestrowaniu tacy pośrednicy finansowi powinni być zobowiązani do zgłaszania dostępnych im informacji na temat obsługiwanych przez siebie wypłat dywidend lub odsetek, o ile ma to zastosowanie. Wymagane informacje powinny ograniczać się do informacji, które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia odtworzenia łańcucha płatności, a w związku z tym mogą być użyteczne w celu zapobiegania ryzykom oszustwa lub nadużycia, w zakresie, w jakim takie informacje są dostępne dla pośrednika zgłaszającego te informacje. Państwa członkowskie, które stosują podatek u źródła od odsetek na podstawie różnych stawek i muszą stosować podobne procedury w zakresie ulg lub posiadają kompleksowy system ulg u źródła w odniesieniu do wypłaty dywidend i w których współczynnik kapitalizacji rynkowej jest niższy niż próg określony w niniejszej dyrektywie, mogą również, w zależności od przypadku, rozważyć korzystanie z utworzonego rejestru krajowego.

- (6) Ponieważ pośrednikami finansowymi najczęściej uczestniczącymi w łańcuchach płatności związanych z papierami wartościowymi są duże instytucje zdefiniowane w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych (CRR), a także centralne depozyty papierów wartościowych świadczące usługi podmiotu pobierającego podatek u źródła, podmioty te powinny być zobowiązane do złożenia wniosku o rejestrację w krajowych rejestrach państw członkowskich. W przypadku gdy te podmioty objęte obowiązkiem rejestracji działają za pośrednictwem oddziału lub oddziałów lub co najmniej jednej spółki zależnej w dowolnym państwie członkowskim, powinny one mieć możliwość wyboru, czy obowiązek rejestracji w poszczególnych państwach członkowskich źródła wypełnią jako jeden certyfikowany pośrednik finansowy na poziomie grupy czy też na poziomie poszczególnych oddziałów lub jednostek zależnych lub móc zdecydować się na połączenie tych rozwiązań. Inni pośrednicy finansowi powinni mieć możliwość złożenia wniosku o rejestrację w krajowych rejestrach państw członkowskich według własnego uznania. W obu sytuacjach, zarówno w ramach obowiązkowej, jak i dobrowolnej rejestracji, pośrednicy finansowi powinni mieć możliwość samodzielnego zarejestrowania się lub bycia reprezentowanym przez innego pośrednika finansowego działającego w ich imieniu w celu zminimalizowania obciążenia administracyjnego i wpływu na preferowany sposób organizacji. Pośrednik finansowy powinien sam składać wniosek o rejestrację za pośrednictwem europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych, który powinien pełnić rolę pojedynczego punktu kontaktowego. Te wnioski te powinny być przekazywane odpowiednim państwom członkowskim za pośrednictwem europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych. Następnie państwa członkowskie powinny podjąć decyzję w sprawie danego wniosku o rejestrację. W związku z tym portal ten powinien służyć jako narzędzie odzwierciedlające decyzje państw członkowskich dotyczące rejestracji pośredników finansowych.

Niniejsza dyrektywa powinna również zawierać przepisy dotyczące wymogów w zakresie takiej rejestracji, a także przepisy dotyczące jej odmowy. W przypadku odmowy rejestracji pośrednicy finansowi powinni nadal mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o rejestrację na późniejszym etapie, jeżeli powody odmowy przestaną istnieć. Po zarejestrowaniu pośrednicy finansowi powinni być uznawani za „certyfikowanych pośredników finansowych” w danym państwie członkowskim i powinni podlegać odpowiednim obowiązkom w zakresie zgłaszania informacji i powiadamiania, o których mowa w niniejszej dyrektywie, a jednocześnie powinni mieć prawo do wystąpienia z wnioskiem o zastosowanie określonych w niej procedur w zakresie ulg. Państwa członkowskie powinny aktualizować europejski portal certyfikowanych pośredników finansowych w momencie zarejestrowania certyfikowanego pośrednika finansowego. Niniejsza dyrektywa powinna przewidywać również przepisy dotyczące usuwania z rejestru krajowego lub odmowy dostępu do systemów ulg. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi dokonać usunięcia z rejestru, odmówić dostępu do systemów ulg lub odrzucić wniosek o rejestrację, powinno odpowiednio zaktualizować europejski portal certyfikowanych pośredników finansowych. Celem takiego powiadomienia jest umożliwienie tym państwom dokonania oceny podjętych środków, usunięcia z rejestru lub odmowy rejestracji, oraz ich przeanalizowanie w kontekście wszelkich przyszłych wniosków o rejestrację składanych przez tego samego pośrednika finansowego w ich własnym rejestrze krajowym. Przepisy krajowe zainteresowanych państw członkowskich mają zastosowanie do praw i obowiązków zainteresowanych stron, w tym w zakresie prawa do odwołania, w odniesieniu do wszelkich decyzji podejmowanych przez państwo członkowskie w związku z rejestracją i usunięciem z ich krajowego rejestru.

- (7) Aby zapewnić większą przejrzystość w zakresie tożsamości i sytuacji inwestora otrzymującego wypłatę dywidendy lub odsetek, a także w zakresie przepływu płatności od emitenta, certyfikowani pośrednicy finansowi powinni zgłaszać w określonych terminach, odpowiedni zestaw informacji. W niniejszej dyrektywie należy przewidzieć dwie możliwości zgłaszania informacji: w sposób bezpośredni i pośredni. W przypadku zgłaszania bezpośredniego certyfikowany pośrednik finansowy powinien zgłaszać informacje bezpośrednio do właściwego organu w państwie członkowskim źródła. W przypadku zgłaszania pośredniego certyfikowani pośrednicy finansowi powinni przekazywać stosowne informacje w kolejności sekwencyjnej wzdłuż łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi oraz zgodnie z pozycją tych certyfikowanych pośredników finansowych w łańcuchu płatności związanych z papierami wartościowymi, w którym uczestniczą. W rezultacie informacje te powinny dotrzeć do podmiotu pobierającego podatek u źródła lub wyznaczonego certyfikowanego pośrednika finansowego, którzy zgłaszają je właściwemu organowi państwa członkowskiego źródła. Zgłoszone dane powinny obejmować informacje dotyczące kwalifikowalności danego inwestora, ale powinny ograniczać się do informacji, którymi dysponuje certyfikowany pośrednik finansowy zgłaszający te informacje. Pośrednicy finansowi, którzy nie mają obowiązku rejestracji jako certyfikowani pośrednicy finansowi i którzy nie zdecydowali się na taką rejestrację, nie podlegają obowiązkom zgłaszania informacji wynikającym z niniejszej dyrektywy. Niemniej jednak informacje na temat płatności obsługiwanych przez takich pośredników niebędących certyfikowanymi pośrednikami finansowymi nadal są istotne do celów prawidłowego odtworzenia łańcucha płatności przed zastosowaniem systemów ulg określonych w niniejszej dyrektywie.

- (7a) Aby zapewnić brak luk informacyjnych w łańcuchu płatności i umożliwić inwestorom dostęp do procedur w zakresie ulg, dyrektywa powinna umożliwiać, by certyfikowany pośrednik finansowy, który może nie być bezpośrednio zaangażowany w dany łańcuch płatności, odgrywał w ramach tego łańcucha płatności rolę pośrednika finansowego niebędącego certyfikowanym pośrednikiem finansowym. Oznacza to, że certyfikowani pośrednicy finansowi wypełniają obowiązki i zobowiązania związane ze zgłaszaniem informacji i systemem ulg, które miałby dany pośrednik finansowy, gdyby był certyfikowanym pośrednikiem finansowym. Dzięki temu uzgodnieniu między pośrednikami finansowymi organy podatkowe powinny móc uzyskać wszelkie istotne informacje i skutecznie porównać informacje w całym łańcuchu płatności, a inwestorzy powinni mieć możliwość dostępu do systemu ulg nawet w sytuacjach, gdy pośrednik finansowy nie jest zarejestrowany w danym państwie członkowskim ani nie jest związany obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy.
- (7b) Niniejsza dyrektywa nie powinna jednak uniemożliwiać certyfikowanym pośrednikom finansowym outsourcingu zadań związanych z wypełnianiem ich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. W związku z tym certyfikowany pośrednik finansowy powinien mieć możliwość polegania na osobie trzeciej w celu wypełnienia odpowiednich obowiązków dotyczących procedur w zakresie podatku u źródła. W każdym przypadku odpowiedzialność za wypełnienie tych obowiązków powinien ponosić certyfikowany pośrednik finansowy, który zlecił ich outsourcing.

- (8) Aby zwiększyć skuteczność i konkurencyjność unii rynków kapitałowych, należy ułatwić i przyspieszyć procedury w zakresie ulgi w nadmiernym podatku u źródła od dochodów z tytułu papierów wartościowych, w przypadku gdy odpowiedni certyfikowani pośrednicy finansowi przekazali stosowne informacje, w tym informacje dotyczące tożsamości inwestora. Odpowiedni certyfikowani pośrednicy finansowi to wszyscy certyfikowani pośrednicy finansowi w łańcuchu płatności związanych z papierami wartościowymi między inwestorem a emitentem papierów wartościowych, którzy mogą być również zobowiązani do przekazywania informacji o płatnościach dokonywanych przez niecertyfikowanych pośredników finansowych uczestniczących w tym łańcuchu. Mając na uwadze różne podejścia w państwach członkowskich, należy przewidzieć się dwa rodzaje procedur. Po pierwsze system ulg u źródła poprzez bezpośrednie zastosowanie odpowiedniej stawki podatkowej w momencie pobrania podatku u źródła. Po drugie system szybkiego zwrotu, w ramach którego taki wniosek o zwrot jest składany przez certyfikowanego pośrednika finansowego i rozpatrywany przez organ podatkowy państwa członkowskiego źródła w ustalonym terminie uregulowanym niniejszą dyrektywą. Jeżeli takie wnioski o zwrot nie zostaną rozpatrzone w tych terminach i gdy jest to przewidziane w przepisach krajowych, należy naliczyć odsetki za zwłokę. Państwa członkowskie stosujące przepisy rozdziału III powinny mieć możliwość wprowadzenia systemu ulg u źródła lub systemu szybkiego zwrotu lub połączenia tych systemów, zapewniając, by co najmniej jeden z nich był dostępny dla wszystkich inwestorów, zgodnie z wymogami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie. Te państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia stosowania tylko jednego systemu do konkretnych przypadków, takich jak scenariusze niskiego ryzyka, pod warunkiem że drugi system pozostanie dostępny we wszystkich innych przypadkach objętych zakresem zastosowania dyrektywy. Do płatności nieobjętych zakresem zastosowania dyrektywy, takich jak dywidendy od spółek notowanych na rynku regulowanym wypłacane zarejestrowanym właścicielom będącym rezydentami państwa członkowskiego źródła, dywidendy od spółek nienotowanych na rynku regulowanym lub odsetki w przypadku gdy dane państwo członkowskie nie zdecydowało się na stosowanie niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wypłaty odsetek, w dalszym ciągu można stosować ulgę w nadmiernym podatku u źródła w ramach systemu krajowego mającego zastosowanie do odpowiednich procedur.

W przypadku gdy odpowiednie wymogi dyrektywy nie są spełnione w odniesieniu do płatności objętych zakresem dyrektywy – lub na życzenie zainteresowanego inwestora – państwa członkowskie powinny stosować krajowe procedury standardowego zwrotu podatku z tytułu ulgi w nadmiernym podatku u źródła jako system rezerwowy względem procedur przyspieszonych określonych w dyrektywie. Inwestorzy uprawnieni do ulgi lub ich upoważnieni przedstawiciele mogą odzyskać nadmierny podatek u źródła zapłacony w jednym państwie członkowskim tylko wtedy, gdy certyfikowany pośrednik finansowy nie skorzystał z procedury ulgi u źródła ani procedury szybkiego zwrotu.

- (8a) Państwa członkowskie powinny być w stanie egzekwować środki zwalczania nadużyć finansowych i prowadzić szczegółowe dochodzenia, gdy istnieje ryzyko oszustw lub nadużyć podatkowych, przed rozpatrzeniem wniosku o szybki zwrot. W tym celu państwa członkowskie powinny mieć prawo do odrzucenia wniosku o zwrot pod pewnymi warunkami. Warunki te powinny obejmować przypadki, gdy wymogi dotyczące wniosku nie są spełnione lub gdy łańcuch płatności nie może zostać odtworzony. Wniosek o zwrot może również zostać odrzucony, gdy państwo członkowskie postanowi wszcząć dowolną procedurę weryfikacji lub kontrolę podatkową oparte na kryteriach oceny ryzyka. Te procedury weryfikacji lub kontrole podatkowe mogą być stosowane w każdym przypadku uznanym za stwarzający ryzyko oszustw lub nadużyć podatkowych.

- (9) Aby zabezpieczyć systemy ulg w nadmiernym podatku u źródła, państwa członkowskie prowadzące rejestr krajowy powinny również wymagać od certyfikowanych pośredników finansowych weryfikacji kwalifikowalności inwestorów, którzy chcą wystąpić z wnioskiem o ulgę. W szczególności certyfikowani pośrednicy finansowi powinni uzyskać certyfikat rezydencji podatkowej danego inwestora oraz oświadczenie, że inwestor ten jest uprawniony do ulgi w podatku u źródła – zgodnie z przepisami państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz gdy wymaga tego państwo członkowskie źródła – lub że jest rzeczywistym beneficjentem wypłaty dywidendy lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, jak opisano w komentarzu do art. 10 lub 11 modelowej konwencji podatkowej OECD. W związku z tym państwa członkowskie źródła mają możliwość zwrócenia się o oświadczenie dotyczące własności rzeczywistej. Certyfikowani pośrednicy finansowi powinni być zobowiązani do zweryfikowania mającej zastosowanie stawki podatku u źródła w oparciu o konkretną sytuację inwestora i do wskazania, czy wiedzą o jakichkolwiek uzgodnieniach finansowych dotyczących bazowych papierów wartościowych, które to uzgodnienia nie zostały rozliczone, wygasły lub zostały w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy. W tym kontekście obowiązek ten należy rozumieć w taki sposób, że certyfikowany pośrednik finansowy najbliższy inwestorowi (czyli swojemu klientowi) powinien podjąć rozsądne środki, by dokonać takich weryfikacji w dobrej wierze. Na przykład certyfikowani pośrednicy finansowi powinni sprawdzić czy informacje zawarte w cyfrowym certyfikacie rezydencji podatkowej bądź w jego odpowiedniku lub informacje zawarte w oświadczeniu inwestora nie są sprzeczne z informacjami zgromadzonymi przez tych certyfikowanych pośredników finansowych w ramach zwykłej działalności na temat ich klientów, takimi jak informacje o rachunku inwestora i inne informacje, które mogli uzyskać w ramach stosowania zasady „znaj swojego klienta”. W związku z tym certyfikowani pośrednicy finansowi nie powinni być objęci wymogiem przeprowadzania dalszych analiz lub zwracania się do klienta o dalsze informacje i do ich gromadzenia. Dodatkowo inwestor powinien być zobowiązany do informowania pośrednika finansowego o wszelkich zmianach w jego relacji. Państwa członkowskie mogą zezwolić na to, by spełnienie wymogów należytej staranności było weryfikowane raz w roku, chyba że certyfikowany pośrednik finansowy wie lub ma powody, by sądzić, że sytuacja inwestora zmieniła się lub że podane informacje są nieprawidłowe lub niewiarygodne.

- (9a) Stosowanie procedur FASTER opiera się na dostosowaniu warunku, zgodnie z którym zarejestrowany właściciel (osoba fizyczna albo podmiot kwalifikujący się do otrzymania dywidendy lub odsetek jako posiadacz papierów wartościowych) jest również osobą uprawnioną do ulgi w podatku u źródła zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach. Gdy zarejestrowany właściciel jest również osobą kwalifikującą się do ulgi, zastosowanie mogą mieć wyłącznie przepisy dotyczące inwestycji bezpośrednich. Jednak w sytuacjach, gdy nie ma zbieżności między zarejestrowanym właścicielem a osobą uprawnioną do ulgi, zastosowanie mogą mieć przepisy dotyczące inwestycji pośrednich. Te przepisy szczególne są przewidziane w celu zapewnienia ulg w przypadkach, gdy pewne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub ich inwestorzy mogą być uprawnieni do ulgi, ale nie są zarejestrowanymi właścicielami, ponieważ papiery wartościowe znajdują się w posiadaniu innej osoby prawnej lub w posiadaniu transparentnego podatkowo przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Przepisy dotyczące inwestycji pośrednich zapewniają uprawnionym inwestorom dostęp do procedur przewidzianych w dyrektywie. W związku z tym przy interpretowaniu pojęcia przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania państwa członkowskie powinny uwzględniać przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, które mogą wystąpić z wnioskiem o ulgę w nadmiernym podatku u źródła we własnym imieniu lub za pośrednictwem uprawnionych inwestorów posiadających udziały w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania na podstawie przepisów krajowych państwa członkowskiego źródła lub umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Certyfikowany pośrednik finansowy i tak będzie musiał spełnić wymogi należytej staranności, jeżeli jest zaangażowany w inwestycje pośrednie. Ponadto certyfikowany pośrednik finansowy może zostać pociągnięty do odpowiedzialności, gdy dojdzie do jakiegokolwiek uszczuplenia dochodów podatkowych.

- (10) Uznaje się, że uzgodnienia finansowe mogą być wykorzystywane do przenoszenia – w całości lub w części – własności papierów wartościowych lub odnośnych ryzyk inwestycyjnych. Udowodniono również, że uzgodnienia takie są wykorzystywane w arbitrażu dywidendowym i systemach prania dywidend, takich jak systemy cum-ex i cum-cum, tylko po to, by uzyskać zwrot w przypadku braku odpowiedniego uprawnienia lub by zwiększyć kwotę zwrotu, do którego inwestor był faktycznie uprawniony. Takie uzgodnienia jak kontrakty terminowe typu future, transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, udzielenie i zaciągnięcie pożyczki papierów wartościowych, transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub sprzedaż-kupno, instrumenty pochodne, transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego i kontrakty różnic kursowych mogą być uznawane za uzgodnienia finansowe, jeżeli wiążą się one z tymczasowym lub stałym oddzieleniem osoby fizycznej lub podmiotu ponoszącego ryzyko ekonomiczne inwestycji od prawnego właściciela akcji lub praw bazowych. Przedstawione przykłady nie wyczerpują wszystkich możliwości. Ponadto przyjmuje się, że własność papierów wartościowych nie zostaje przeniesiona na ich nabywcę lub osobę zaciągającą pożyczkę papierów wartościowych, jeżeli ryzyko ekonomiczne pozostaje po stronie sprzedawcy lub osoby udzielającej pożyczki papierów wartościowych w drodze dowolnej transakcji prawnej, takiej jak udzielenie pożyczki papierów wartościowych, opcje lub kontrakty terminowe typu future. Wszelkie uzgodnienia, na mocy których zainteresowanym stronom wypłacana jest dywidenda, mogą być uznawane za uzgodnienie finansowe.

Te zainteresowane strony nie zawsze otrzymują wypłatę w środkach pieniężnych, ale mogą również otrzymać rekompensatę w sposób bardziej pośredni, np. w postaci różnicy w cenie papierów wartościowych lub instrumentów pochodnych. Informacje na temat uzgodnień finansowych są niezbędne do tego, by organy podatkowe mogły zwalczać oszustwa i nadużycia podatkowe. W przypadku zgłaszania bezpośredniego, informacje powinny być wymagane wyłącznie od tych certyfikowanych pośredników finansowych, którzy – ze względu na swoją pozycję w łańcuchu – mogli być bezpośrednio zaangażowani w dane uzgodnienie finansowe; taka sytuacja wystąpi w przypadku certyfikowanych pośredników finansowych występujących z wnioskiem o ulgę. W przypadku zgłaszania pośredniego, informacje na temat uzgodnień finansowych muszą być zgłaszane przez certyfikowanego pośrednika finansowego zarejestrowanego właściciela i należy je zgłaszać w kolejności sekwencyjnej wzdłuż łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi, tak by ostatecznie dotarły do podmiotu pobierającego podatek u źródła lub wyznaczonego certyfikowanego pośrednika finansowego. Oznacza to, że inni zgłaszający certyfikowani pośrednicy finansowi muszą przekazać podmiotowi pobierającemu podatek u źródła lub wyznaczonemu certyfikowanemu pośrednikowi finansowemu informacje na temat tych uzgodnień finansowych, nawet jeżeli ci zgłaszający certyfikowani pośrednicy finansowi nie są bezpośrednio zaangażowani w dane uzgodnienie finansowe. W przypadku obligacji i płatności odsetek zgłaszanie informacji na temat uzgodnień finansowych nie powinno być wymagane.

- (10a) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia stosowania procedur ulg u źródła lub szybkiego zwrotu w sytuacjach, w których występuje zwiększone ryzyko oszustw i nadużyć podatkowych. W związku z tym należy przewidzieć wykaz takich sytuacji, w których państwa członkowskie mogą wykluczyć wnioski o ulgę i przeprowadzić dalsze kontrole. Aby uwzględnić różnice w krajowych systemach prawnych, a w szczególności ocenę ryzyka podatkowego, taki wykaz nie powinien być obowiązkowy, a państwa członkowskie powinny mieć swobodę decydowania o tym, które z takich sytuacji powinny być objęte procedurą standardowego zwrotu. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by przepisy krajowe transponujące niniejszą dyrektywę nie zezwalały, by w sytuacjach, w których zdaniem państw członkowskich występuje zwiększone ryzyko, można było korzystać z ulgi u źródła lub szybkiego zwrotu. Środek ten zapewniłby organom podatkowym lepsze możliwości zwalczania systemów nadużyć, ponieważ organy te miałyby możliwości przeprowadzania dalszych kontroli w celu ustalenia, czy wnioski o ulgę są uzasadnione i czy należy taką ulgę przyznać. Jednym z takich przypadków jest próg związany z kwotą dywidendy brutto. Proóg ten należy obliczać w odniesieniu do zarejestrowanego właściciela lub inwestora uprawnionego do ulgi w nadmiernym podatku u źródła, jeżeli ten zarejestrowany właściciel jest przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania lub jego wyznaczoną osobą prawną. Proóg ten nie powinien mieć zastosowania, gdy dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania mające siedzibę i podlegające regulacjom w UE, ustawowy system emerytalny państwa członkowskiego lub instytucja pracowniczych programów emerytalnych zarejestrowana lub wykonująca działalność na podstawie zezwolenia w państwie członkowskim zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/2341 są uprawnione do ulgi. Te przedsiębiorstwa, systemy i instytucje są w wysokim stopniu regulowane, objęte nadzorem właściwych organów krajowych i podlegają solidnym kontrolom wewnętrznym. Wymusza to przestrzeganie odpowiednich przepisów i minimalizuje ryzyko oszustw i nadużyć podatkowych. Niemniej jednak istnieją przypadki, w których podatnicy mogą wystąpić z wnioskiem o obniżoną stawkę podatku u źródła na podstawie przepisów unijnych wdrożonych przepisami krajowymi.

Zwykle miałyby to miejsce w przypadku, gdy prawo krajowe gwarantuje swobodę przedsiębiorczości lub swobodny przepływ kapitału w równym stopniu w sytuacjach dotyczących podmiotów krajowych, jak i w porównywalnych sytuacjach dotyczących podmiotów zagranicznych, lub w przypadku transpozycji dyrektyw. Takie przypadki mogą wymagać weryfikacji, zwłaszcza w celu oceny porównywalności sytuacji i możliwości stosowania prawa krajowego do spraw transgranicznych. W takich okolicznościach państwa członkowskie powinny mieć możliwość rozpatrywania tych spraw w ramach dowolnego istniejącego krajowego systemu ulg u źródła, jeżeli taki istniejący system wymaga takich weryfikacji, a tym samym w tych przypadkach umożliwia przyznanie ulgi w nadmiernym podatku u źródła w najszybszy i najbezpieczniejszy sposób.

- (10b) Biorąc po uwagę, że certyfikowanym pośrednikom finansowym powierzono istotne zadanie zgłaszania kompletnych i prawidłowych informacji, które stanowią podstawę ulgi w podatku u źródła lub jego zwrotu, właściwe jest, aby przepisy krajowe państw członkowskich zawierały co najmniej przepisy, na mocy których certyfikowanych pośredników finansowych można pociągnąć do odpowiedzialności za całość lub część uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła poniesionych z powodu niewypełnienia przez nich w całości lub w części kluczowych obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie mogą ustanowić w swoich przepisach krajowych ścisłą i solidarną odpowiedzialność certyfikowanych pośredników finansowych występujących z wnioskiem o ulgę. Dodatkowo inne aspekty odpowiedzialności powinny w dalszym ciągu być w pełni regulowane przepisami krajowymi państw członkowskich. Może to obejmować przypadki, gdy podmioty pobierające podatek u źródła działające solidarnie nie występują jako certyfikowani pośrednicy finansowi, oraz przypadki związane z bezpośrednią lub pośrednią odpowiedzialnością zarejestrowanych właścicieli i inwestorów, którzy przekazują certyfikowanym pośrednikom finansowym niekompletne lub nieprawidłowe informacje. Niniejsza dyrektywa nie określa przepisów dotyczących odpowiedzialności w kontekście standardowego systemu zwrotu.
- (11) Aby zapewnić skuteczność mających zastosowanie przepisów, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar za naruszenie przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

- (12) Właściwa transpozycja niniejszej dyrektywy w każdym zainteresowanym państwie członkowskim ma podstawowe znaczenie dla wspierania unii rynków kapitałowych jako całości oraz dla ochrony dochodów podatkowych państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny zatem regularnie przekazywać Komisji informacje statystyczne dotyczące wdrożenia i egzekwowania na ich terytorium środków krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. Aby ocenić skuteczność mających zastosowanie przepisów, Komisja powinna sporządzić ocenę na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie i innych dostępnych danych. W tym kontekście Komisja powinna rozważyć konieczność zaktualizowania przepisów wprowadzonych niniejszą dyrektywą.
- (13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych, zgłaszania informacji przez pośredników finansowych, oświadczenia zarejestrowanego właściciela oraz wniosku o zastosowanie ulgi na podstawie niniejszej dyrektywy, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia standardowych formularzy zawierających ograniczoną liczbę elementów, w tym ustalenia językowe. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (14) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy powinno być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679. Przetwarzanie danych jest określone w niniejszej dyrektywie również w celu służenia ogólnemu interesowi publicznemu, a mianowicie kwestiom podatkowym oraz na potrzeby zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, na potrzeby ochrony dochodów podatkowych i promowania sprawiedliwego opodatkowania, co zwiększa możliwości włączenia społecznego, politycznego i ekonomicznego w państwach członkowskich. W związku z tym do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy oraz ochrony tych celów leżących w ogólnym interesie publicznym, państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia zakresu zastosowania pewnych przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 praw osób, których dane dotyczą. Takie ograniczenia nie powinny jednak wykraczać poza to, co jest bezwzględnie konieczne do osiągnięcia wspomnianych wcześniej celów. Jeśli chodzi o dodatkowe informacje, które mogą być wymagane na podstawie niniejszej dyrektywy w celu udowodnienia rezydencji podatnika do celów podatkowych, należy rozumieć, że gromadzone informacje dotyczące osoby fizycznej ograniczają się do informacji służących identyfikacji osoby fizycznej.
- (15) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast – ze względu na transgraniczny charakter transakcji objętych jej zakresem oraz potrzebę zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów na całym rynku wewnętrznym – możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (16) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych⁴,

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej dyrektywie ustanawia się przepisy dotyczące wydawania przez państwa członkowskie cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej oraz procedury mającej na celu zapewnienie ulgi w nadmiernym podatku u źródła, który może zostać pobrany przez państwo członkowskie od dywidend z tytułu akcji w obrocie publicznym oraz, w stosownych przypadkach, od odsetek z tytułu obligacji w obrocie publicznym wypłacanych zarejestrowanym właścicielom, którzy mają rezydencję podatkową poza tym państwem członkowskim.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Rozdziały I i IV mają zastosowanie do wszystkich państw członkowskich. Rozdział II ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich w odniesieniu do wszystkich osób fizycznych i podmiotów, które do celów podatkowych są rezydentami w ich jurysdykcji.
2. Rozdział III ma zastosowanie w sposób nieodwołalny do wszystkich państw członkowskich, które zapewniają ulgę w nadmiernym podatku u źródła od dywidend wypłacanych z tytułu akcji w obrocie publicznym emitowanych przez rezydenta w ich jurysdykcji, jeżeli państwa te nie posiadają kompleksowego systemu ulg u źródła mającego zastosowanie w takich przypadkach lub jeżeli współczynnik kapitalizacji rynkowej w tych państwach jest równy lub wyższy niż 1,5 % w odniesieniu do każdego z czterech kolejnych lat, jak określono w czterech najnowszych publikacjach Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych dostępnych w dniu, w którym przypada termin transpozycji niniejszej dyrektywy.
3. [skreślony]

4. Państwa członkowskie, które posiadają kompleksowy system ulg u źródła mający zastosowanie do nadmiernego podatku u źródła od dywidend wypłacanych z tytułu akcji w obrocie publicznym emitowanych przez rezydenta w ich jurysdykcji, mogą w sposób nieodwołalny stosować przepisy rozdziału III, jeżeli współczynnik kapitalizacji rynkowej w tych państwach jest niższy niż 1,5 % w odniesieniu do co najmniej czterech kolejnych lat, jak określono w czterech najnowszych publikacjach Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych dostępnych w dniu, w którym przypada termin transpozycji niniejszej dyrektywy.
5. Państwa członkowskie stosują w sposób nieodwołalny przepisy rozdziału III w ciągu pięciu lat od czwartej kolejnej publikacji danych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych pokazującej, że w każdym z czterech kolejnych lat współczynnik kapitalizacji rynkowej w tych państwach wyniósł lub był wyższy niż 1,5 %.
6. Państwa członkowskie, które zapewniają ulgę w nadmiernym podatku u źródła od odsetek wypłacanych z tytułu obligacji w obrocie publicznym emitowanych przez rezydenta w ich jurysdykcji, mogą stosować przepisy rozdziału III.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „nadmierny podatek u źródła” oznacza różnicę między kwotą podatku u źródła pobieranego przez państwo członkowskie od wypłat dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych na rzecz właścicieli niebędących rezydentami przy zastosowaniu ogólnej stawki krajowej a niższą kwotą podatku u źródła stosowaną przez to państwo członkowskie od tych samych dywidend lub odsetek zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub szczególnymi przepisami krajowymi, stosownie do przypadku;
- 2) „akcja w obrocie publicznym” oznacza akcję dopuszczoną do obrotu na rynku regulowanym lub będącą przedmiotem obrotu na wielostronnej platformie obrotu zgodnie z definicjami w art. 4 ust. 1 pkt 21 i 22 dyrektywy 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r.;

- 3) „obligacja w obrocie publicznym” oznacza obligację dopuszczoną do obrotu na rynku regulowanym lub będącą przedmiotem obrotu na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu zgodnie z definicjami odpowiednio w art. 4 ust. 1 pkt 21, 22 i 23 dyrektywy 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r.;
- 4) „pośrednik finansowy” oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r., instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE lub oddział tych podmiotów, lub osobę prawną z siedzibą w państwie trzecim, która uzyskała zezwolenie na świadczenie usług porównywalnych z usługami świadczonymi przez centralny depozyt papierów wartościowych, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, lub oddział tych podmiotów, na podstawie porównywalnych przepisów państwa trzeciego rezydencji podatkowej, i która jest częścią łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi między podmiotem emitującym papiery wartościowe a zarejestrowanym właścicielem otrzymującym płatności z tytułu takich papierów wartościowych;
- 4a) „podmiot” oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, w tym m.in. spółkę, spółkę osobową, trust lub fundację;
- 4b) „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania” oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE, alternatywny fundusz inwestycyjny mający siedzibę w Unii Europejskiej (AFI z UE) lub alternatywny fundusz inwestycyjny zarządzany przez zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi mającego siedzibę w Unii Europejskiej (ZAFI z UE), zdefiniowane, odpowiednio, w art. 4 ust. 1 lit. k) i lit. l) dyrektywy 2011/61/UE, lub dowolne inne przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które na podstawie przepisów państwa członkowskie źródła lub umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania jest uprawnione do ulgi w nadmiernym podatku u źródła, lub przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, którego inwestorzy bazowi są uprawnieni do takiej ulgi, o którą można wystąpić w ich imieniu. W przypadku gdy takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania ma siedzibę w państwie trzecim, a sama zbiorowa inwestycja lub jej inwestorzy bazowi są uprawnieni do ulgi w nadmiernym podatku u źródła, to przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, zarządzający nim lub jego depozytariusz nie mogą mieć siedziby w państwie trzecim wymienionym w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych ani w tabeli I załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/675;

- 4c) „instytucje pracowniczych programów emerytalnych” oznaczają instytucję zdefiniowaną w art. 6 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341⁵;
- 5) „EUID” oznacza niepowtarzalny identyfikator europejski spółek, o którym mowa w art. 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132;
- 6) „numer identyfikacji podatkowej” lub „NIP” oznacza niepowtarzalny identyfikator do celów podatkowych zarejestrowanego właściciela jako takiego w państwie członkowskim;
- 7) „procedura w zakresie ulg w podatku u źródła” oznacza procedurę, w ramach której zarejestrowany właściciel otrzymujący dywidendy lub odsetki z tytułu papierów wartościowych, od których może zostać pobrany nadmierny podatek u źródła, uzyskuje ulgę w takim nadmiernym podatku lub zwrot takiego nadmiernego podatku;
- 8) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 5 i obejmuje każdą osobę upoważnioną zgodnie z przepisami krajowymi przez taki organ do działania w jego imieniu do celów niniejszej dyrektywy;
- 9) „papier wartościowy” oznacza akcję lub obligację w obrocie publicznym;
- 9a) „kwity depozytowe” oznaczają instrumenty finansowe zbywalne na rynku kapitałowym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i reprezentujące prawo własności papierów wartościowych emitenta w obrębie Unii Europejskiej, podczas gdy są przedmiotem obrotu w systemie obrotu w państwie członkowskim lub państwie trzecim oraz które są przedmiotem obrotu niezależnie od papierów wartościowych emitenta;
- 10) „duża instytucja” oznacza dużą instytucję zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 10a) „grupa finansowa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 12 dyrektywy (UE) 2002/87 Parlamentu Europejskiego i Rady;

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (przekształcenie) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

- 11) „podmiot pobierający podatek u źródła” oznacza podmiot, który na podstawie przepisów krajowych państwa członkowskiego źródła jest odpowiedzialny za odliczenie podatku u źródła od wypłaty dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych oraz przekazanie takiego podatku u źródła organowi podatkowemu państwa członkowskiego źródła, lub zgodnie z tymi przepisami jest upoważniony do przeprowadzenia tych czynności;
- 12) „dzień ustalenia praw” oznacza dzień ustalony przez emitenta papieru wartościowego, w którym określa się tożsamość posiadacza takiego papieru wartościowego i wynikające z niego prawa, w oparciu o rozliczone pozycje zapisane na kontach pośrednika finansowego w formie zapisu księgowego na koniec dnia sesyjnego;
- 13) „rozrachunek” oznacza zrealizowanie transakcji na papierach wartościowych każdorazowo, gdy jest ona przeprowadzana w celu wykonania zobowiązań stron danej transakcji poprzez transfer środków pieniężnych lub papierów wartościowych, bądź obu tych elementów, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r.;
- 14) „zarejestrowany właściciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub podmiot, które są uprawnione do otrzymywania dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych podlegających opodatkowaniu u źródła w państwie członkowskim jako posiadacze tych papierów wartościowych w dniu ustalenia praw, bez uszczerbku dla korekt transakcji oczekujących na rozrachunek możliwych do dokonania zgodnie z prawem państwa członkowskiego źródła, i które nie są pośrednikiem finansowym działającym na rachunek innych osób w odniesieniu do tych dywidend lub odsetek. Państwa członkowskie źródła mogą uznać, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi, że zarejestrowanym właścicielem jest posiadacz kwitów depozytowych, a nie posiadacz bazowych papierów wartościowych, tak jakby ten posiadacz bezpośrednio zainwestował w takie papiery wartościowe;

- 15) „rachunek inwestycyjny” oznacza rachunek lub rachunki udostępniane przez pośredników finansowych zarejestrowanym właścicielom, za pośrednictwem których przechowywane lub rejestrowane są ich papiery wartościowe;
- 15a) „rachunek pieniężny” oznacza rachunek lub rachunki, na które dokonywane są płatności związane z papierami wartościowymi przechowywanymi lub rejestrowanymi na rachunku inwestycyjnym;
- 16) „dzień ustania prawa do dywidendy” oznacza datę, od której akcje są przedmiotem obrotu bez praw wynikających z akcji, w tym – w stosownych przypadkach – prawa do udziału w walnym zgromadzeniu i głosowania na nim;
- 16a) „data płatności” oznacza dzień, w którym płatność dywidendy z tytułu akcji w obrocie publicznym lub odsetek z tytułu obligacji w obrocie publicznym jest należna na rzecz zarejestrowanego właściciela;
- 17) „uzgodnienie finansowe” oznacza dowolne uzgodnienie lub szereg uzgodnień, lub zobowiązanie umowne, na podstawie których:
- i. każda część prawa własności akcji w obrocie publicznym, będąca podstawą wypłaty dywidendy, jest lub może być trwale albo tymczasowo przeniesiona na stronę powiązana lub niezależną; lub
 - ii. dywidenda jest wypłacana w całości lub w części na rzecz stron powiązanych lub niezależnych, w środkach pieniężnych lub dowolnej innej formie;

- 18) „łańcuch płatności związanych z papierami wartościowymi” oznacza sekwencję pośredników finansowych obsługujących wypłatę dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych między emitentem papierów wartościowych a zarejestrowanym właścicielem, na rzecz którego wypłacane są dywidendy lub odsetki z tytułu takich papierów wartościowych; Maklerzy będący firmą inwestycyjną na mocy dyrektywy 2014/65/UE lub instytucje kredytowe posiadające zezwolenie na mocy dyrektywy 2013/36/UE, gdy świadczą co najmniej jedną usługę inwestycyjną lub prowadzą działalność inwestycyjną, a także osoby prawne z państwa trzeciego posiadające zezwolenie na mocy porównywalnych przepisów państwa trzeciego rezydencji podatkowej, gdy świadczą usługi inwestycyjne lub prowadzą działalność inwestycyjną, są uznawani za część łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi, gdy obsługują wypłatę dywidend lub odsetek;
- 19) „umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania” oznacza umowę lub konwencję przewidującą wyeliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu i, w stosownych przypadkach, kapitału, obowiązującą między co najmniej dwiema jurysdykcjami;
- 20) „państwo członkowskie źródła” oznacza państwo rezydencji podatkowej emitenta papieru wartościowego wypłacającego dywidendę lub odsetki;
- 21) „system szybkiego zwrotu” oznacza system, w którym wypłata dywidendy lub odsetek dokonywana jest z uwzględnieniem ogólnej krajowej stawki podatku u źródła, po czym składany jest wniosek o zwrot nadmiernego podatku u źródła w terminie określonym w art. 13;
- 22) „system ulg u źródła” oznacza system, w którym w chwili wypłaty dywidend lub odsetek stosowana jest odpowiednia stawka podatku u źródła, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi lub umowami międzynarodowymi, takimi jak odpowiednia umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania;

22a) „kompleksowy system ulg u źródła” oznacza system ulg u źródła stosowany przez państwo członkowskie i spełniający wszystkie następujące warunki:

- a) system zapewnia dostęp do ulgi każdej osobie fizycznej lub podmiotowi, które są uprawnione do ulgi zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, stosownie do przypadku;
- aa) system przyznaje ulgę podatnikom do niej uprawnionym, z wyjątkiem przypadków niezgłoszenia wymaganych informacji określonych przez odnośne państwo członkowskie na potrzeby zastosowania takiej ulgi;
- b) państwo członkowskie wyklucza wnioski o ulgę wyłącznie w okolicznościach określonych w art. 10 ust. 2;
- c) z wyjątkiem okoliczności określonych w art. 10 ust. 2, nie wymaga się dodatkowych informacji od osób fizycznych lub podmiotów uprawnionych do ulgi ani od pośredników finansowych innych niż podmioty pobierające podatek u źródła, ani nie nakłada na nich dodatkowych obowiązków, innych niż informacje i obowiązki przewidziane w art. 11, 12 i 13a, stosownie do przypadku;
- d) państwo członkowskie ustanowiło przepisy dotyczące odpowiedzialności za całość lub część uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła doznanego przez to państwo członkowskie w wyniku zastosowania tego systemu ulg u źródła; oraz
- e) państwo członkowskie ustanowiło zasady dotyczące skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych dotyczących tego systemu ulg u źródła;

- 22b) „kapitalizacja rynkowa” oznacza całkowitą wartość akcji w obrocie publicznym spółek notowanych na rynku regulowanym reprezentowanych w państwie członkowskim zgodnie z corocznymi publikacjami Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych;
- 22c) „współczynnik kapitalizacji rynkowej” oznacza wyrażony w procentach stosunek kapitalizacji rynkowej w danym państwie członkowskim na dzień 31 grudnia do całkowitej kapitalizacji rynkowej w Unii Europejskiej na dzień 31 grudnia, w danym roku;
- 23) „system standardowego zwrotu” oznacza system, w którym wypłata dywidend lub odsetek dokonywana jest z uwzględnieniem ogólnej krajowej stawki podatku u źródła, po czym składany jest wniosek o zwrot nadmiernego podatku u źródła bez zastosowania procedury określonej w art. 13.

ROZDZIAŁ II

CYFROWY CERTYFIKAT REZYDENCJI PODATKOWEJ

Artykuł 4

Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej

1. Państwa członkowskie zapewniają zautomatyzowany proces wydawania cyfrowych certyfikatów rezydencji podatkowej osobom fizycznym lub podmiotom uznanym za rezydentów w ich jurysdykcji do celów podatkowych.
2. Państwa członkowskie wydają cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej na podstawie informacji znanych organowi wydającemu certyfikat na dzień jego wydania, w ciągu 14 dni kalendarzowych od złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 4. Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej spełnia wymogi techniczne określone w załączniku I i zawiera następujące informacje:
 - a) jeżeli podatnik jest osobą fizyczną – imię i nazwisko, data urodzenia i numer identyfikacji podatkowej lub, gdy nie ma takiego numeru, jego funkcjonalny odpowiednik używany do celów podatkowych;

- b) jeżeli podatnik jest podmiotem – nazwa, numer identyfikacji podatkowej lub, gdy nie ma takiego numeru, jego funkcjonalny odpowiednik używany do celów podatkowych oraz, o ile jest dostępny, niepowtarzalny identyfikator europejski spółek (EUID) lub identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub dowolny inny numer rejestracyjny podmiotu prawnego, który jest ważny przez cały okres objęty certyfikatem;
- c) adres podatnika;
- d) data wydania;
- e) okres objęty certyfikatem;
- f) dane identyfikacyjne organu podatkowego wydającego certyfikat;
- fa) umowa lub umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, na podstawie których podatnik występuje z wnioskiem o uznanie go za rezydenta do celów podatkowych w państwie członkowskim wydania, w stosownych przypadkach;
- g) wszelkie dodatkowe informacje, które są potrzebne, by udowodnić rezydencję podatnika do celów podatkowych, w zakresie, w jakim certyfikat ten nie ma być wykorzystywany do celów ulg w podatku u źródła w obrębie UE.

3. Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej:

- a) obejmuje okres nieprzekraczający roku kalendarzowego lub okresu roku podatkowego, na który został wydany, stosownie do przypadku, w wydającym państwie członkowskim; oraz
- b) jest ważny do celów poświadczenia rezydencji w okresie, który obejmuje, chyba że państwo członkowskie wydające cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej ma dowody na to, że osoba, której ten certyfikat dotyczy, nie jest rezydentem do celów podatkowych w jego jurysdykcji przez cały okres objęty tym certyfikatem lub przez jego część, i to państwo członkowskie w całości lub w części unieważnia ten cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej.

4. W przypadku gdy weryfikacja rezydencji podatkowej danego podatnika wymaga więcej niż 14 dni kalendarzowych, państwo członkowskie informuje osobę fizyczną lub podmiot składające wniosek o wydanie certyfikatu o tym, ile czasu będzie dodatkowo potrzebne i jakie są przyczyny opóźnienia.
5. Państwa członkowskie uznają cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej wydany przez inne państwo członkowskie jako dowód rezydencji podatnika w tym innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 3, bez uszczerbku dla przysługującej państwom członkowskim możliwości udowodnienia, że rezydencja tego podatnika do celów podatkowych znajduje się w ich jurysdykcji.
 - 5a. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki, aby zobowiązać osobę fizyczną lub podmiot uznane za rezydenta do celów podatkowych w ich jurysdykcji do informowania organów podatkowych wydających cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej o wszelkich zmianach, które mogłyby mieć wpływ na ważność lub treść cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej.
 - 5b. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, by wdrożyć wymóg przedstawiania cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, w przypadku gdy dla osoby fizycznej lub podmiotu uznanych za rezydenta do celów podatkowych w danym państwie członkowskim wymagany jest dowód rezydencji podatkowej, do celów stosowania systemu ulg u źródła lub systemu szybkiego zwrotu w celu uzyskania ulgi w nadmiernym podatku u źródła od dywidend wypłacanych z tytułu akcji w obrocie publicznym lub odsetek wypłacanych z tytułu obligacji w obrocie publicznym, o ile ma to zastosowanie, emitowanych przez rezydentów w ich jurysdykcji.
6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz protokoły techniczne, obejmujące normy bezpieczeństwa, na potrzeby wydawania cyfrowych certyfikatów rezydencji podatkowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURA W ZAKRESIE ULG W PODATKU U ŹRÓDŁA

SEKCJA 1

CERTYFIKOWANI POŚREDNICY FINANSOWI

Artykuł 5

Krajowy rejestr certyfikowanych pośredników finansowych

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 5, ustanawiają krajowy rejestr certyfikowanych pośredników finansowych.
- 1a. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 4 i 6, które zdecydowały się na stosowanie przepisów rozdziału III, ustanawiają krajowy rejestr certyfikowanych pośredników finansowych.
2. [skreślony]
3. Państwa członkowskie ustanawiające rejestr krajowy zgodnie z ust. 1 i 1a wyznaczają właściwy organ odpowiedzialny za jego prowadzenie i aktualizowanie.
4. Rejestr krajowy zawiera następujące informacje dotyczące certyfikowanych pośredników finansowych:
 - a) nazwa certyfikowanego pośrednika finansowego;
 - b) data rejestracji;
 - c) dane kontaktowe i wszelkie istniejące strony internetowe certyfikowanego pośrednika finansowego;
 - d) EUID lub, w przypadku gdy certyfikowany pośrednik finansowy nie posiada takiego numeru, identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub dowolny numer rejestracyjny podmiotu prawnego wydany przez jego państwo rezydencji podatkowej.

- 4a. Do celów niniejszego artykułu i art. 9–13a państwa członkowskie zezwalają certyfikowanemu pośrednikowi finansowemu na przejęcie obowiązków i zadań określonych w art. 9–13a w odniesieniu do podmiotu pełniącego rolę pośrednika finansowego będącego częścią łańcucha płatności, ale niebędącego certyfikowanym pośrednikiem finansowym, jeżeli obaj pośrednicy finansowi wyrazili na to zgodę.
5. Rejestry krajowe są udostępniane publicznie na specjalnym portalu za pośrednictwem strony internetowej Komisji (europejski portal certyfikowanych pośredników finansowych) i są aktualizowane co najmniej raz w miesiącu.
6. Państwa członkowskie w dalszym ciągu ponoszą odpowiedzialność za wszelkie decyzje dotyczące rejestracji lub odmowy rejestracji pośredników finansowych w ich rejestrach krajowych, usunięcia z rejestru lub środków nałożonych na tych pośredników.
7. Wszelkie prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w ust. 6, wynikają z powiadomienia przekazanego przez odpowiednie państwo członkowskie zainteresowanemu pośrednikowi finansowemu.
8. W żadnym przypadku Komisja nie ponosi odpowiedzialności za informacje umieszczone na europejskim portalu certyfikowanych pośredników finansowych lub za brak wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat rejestracji lub odmowy rejestracji pośredników finansowych, usunięcia z rejestru lub środków nałożonych na certyfikowanych pośredników finansowych.

Przygotowanie i funkcjonowanie europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych

1. Komisja przygotowuje i zapewni funkcjonowanie europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych we własnym zakresie lub za pośrednictwem osoby trzeciej.
2. Jeżeli Komisja podejmie decyzję dotyczącą przygotowania lub zapewnienia funkcjonowania europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych za pośrednictwem osoby trzeciej, wybór osoby trzeciej i wykonanie przez Komisję umowy zawartej z tą osobą trzecią następują zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 2018/1046.
3. Europejski portal certyfikowanych pośredników finansowych służy jako elektroniczny punkt dostępu dla pośredników finansowych do składania wniosków o rejestrację w rejestrach państw członkowskich. Portal umożliwia wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat rejestracji lub odmowy rejestracji pośrednika finansowego, usunięcia pośrednika finansowego z rejestru lub środków nałożonych na certyfikowanych pośredników finansowych.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje przewidziane w art. 6, 7 i 8 niniejszej dyrektywy były przekazywane do europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych i aby w ramach tego portalu ich rejestry krajowe były interoperacyjne.
5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje techniczne dotyczące funkcjonowania europejskiego portalu certyfikowanych pośredników finansowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

Artykuł 6

Wymóg rejestracji jako certyfikowany pośrednik finansowy

1. Państwa członkowskie, które prowadzą krajowy rejestr zgodnie z art. 5, zobowiązują wszystkie duże instytucje, obsługujące wypłaty dywidend i, w stosownych przypadkach, odsetek z tytułu papierów wartościowych emitowanych przez rezydentów w ich jurysdykcji, a także centralne depozyty papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 ust. 4, które są podmiotami pobierającymi podatek u źródła w odniesieniu do tych samych płatności, do dokonania rejestracji w ich rejestrze krajowym.
2. Państwa członkowskie prowadzące rejestr krajowy zgodnie z art. 5 umożliwiają, na wniosek, rejestrację w tym rejestrze każdego pośrednika finansowego spełniającego wymogi art. 7.

Procedura rejestracji

1. Państwa członkowskie zapewniają rejestrację pośrednika finansowego w krajowym rejestrze certyfikowanych pośredników finansowych w terminie trzech miesięcy od złożenia przez pośrednika finansowego wniosku przedstawiającego dowody na spełnienie wszystkich poniższych wymogów:
 - a) rezydencja do celów podatkowych w państwie członkowskim lub jurysdykcji państwa trzeciego niewymienionej w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych ani w tabeli I załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675;
 - b) jeżeli występujący z wnioskiem pośrednik finansowy jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną – zezwolenie od odpowiedniego właściwego organu w jurysdykcji rezydencji do celów podatkowych na prowadzenie działalności powierniczej; lub jeżeli występujący z wnioskiem pośrednik finansowy jest centralnym depozytem papierów wartościowych – zezwolenie od właściwego organu w jurysdykcji rezydencji do celów podatkowych na prowadzenie takiej działalności. W przypadku gdy występujący z wnioskiem pośrednik finansowy będący rezydentem do celów podatkowych w jurysdykcji państwa trzeciego otrzymał takie zezwolenie na mocy przepisów, które nie są uznawane przez dane państwo członkowskie za porównywalne z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, stosownie do przypadku, to państwo członkowskie może uznać, że wymóg ten nie został spełniony;
 - c) oświadczenie o zgodności z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/849/UE, stosownie do przypadku, lub z porównywalnymi przepisami jurysdykcji państwa trzeciego niewymienionej w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych ani w tabeli I załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675.

- 1 bis. Państwa członkowskie zezwalają certyfikowanemu pośrednikowi finansowemu na działanie w imieniu innego pośrednika finansowego będącego częścią tej samej grupy finansowej i na przejęcie obowiązku określonego w art. 6 oraz obowiązków i zadań określonych w art. 9–13a.
- 1a. Jeżeli pośrednik finansowy składający wniosek o rejestrację jest rezydentem do celów podatkowych w jurysdykcji państwa trzeciego, w którym dyrektywa 2010/24/UE lub konwencja zapewniająca pomoc w poborze podatków nie mają zastosowania na potrzeby odzyskania całości lub części uszczuplonych dochodów z tytułu podatku u źródła zgodnie z art. 16, państwa członkowskie mogą wymagać wystarczających i proporcjonalnych gwarancji w celu zapewnienia zapłaty takich uszczuplonych dochodów w związku z wnioskami o ulgę.
- 1b. Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek o rejestrację, jeżeli:
- (i) odnośni pośrednicy finansowi dopuścili się co najmniej jednego przestępstwa lub naruszenia w świetle przepisów krajowych państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w których takie przestępstwa lub naruszenia doprowadziły do uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła. Takie przestępstwa lub naruszenia, których dopuścili się pośrednicy finansowi, mogą być brane pod uwagę przez państwo członkowskie źródła jedynie w zakresie, w jakim były one znane nie więcej niż 10 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o rejestrację; lub
 - (ii) państwo członkowskie lub inna jurysdykcja wszczęły dochodzenie związane z danym pośrednikiem finansowym dotyczące potencjalnego oszustwa lub nadużycia podatkowego, które mogą prowadzić do uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła.
2. Pośrednicy finansowi bez zbędnej zwłoki powiadamiają właściwy organ państwa członkowskiego o wszelkich zmianach w informacjach przekazanych na podstawie lit. a)–c).
3. [skreślony]
4. Państwa członkowskie zapewniają, by pośrednik finansowy, którego rejestracji odmówiono na podstawie ust. 1b, miał możliwość ponownego złożenia wniosku o rejestrację, jeżeli państwa członkowskie stwierdziły, że okoliczności będące powodem odmowy przestały istnieć.

Usunięcie z rejestru krajowego

1. Państwa członkowskie usuwają ze swoich rejestrów krajowych każdego certyfikowanego pośrednika finansowego, który nie jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym na podstawie art. 6 ust. 1, w przypadku gdy taki pośrednik:
 - a) wystąpi z wnioskiem o usunięcie go z rejestru; lub
 - b) nie spełnia już wymogów określonych w art. 7.
2. Państwa członkowskie mogą usunąć ze swoich rejestrów krajowych każdego certyfikowanego pośrednika finansowego, który nie jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym na podstawie art. 6 ust. 1 i:
 - a) w odniesieniu do którego stwierdzono, że nie wypełnił swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy lub dyrektywy 2015/849/UE lub z porównywalnych przepisów państwa trzeciej rezydencji do celów podatkowych; lub
 - b) w odniesieniu do którego stwierdzono, że dopuścił się co najmniej jednego przestępstwa lub naruszenia w świetle przepisów krajowych państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w których takie przestępstwa lub naruszenia doprowadziły do uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła. Takie przestępstwa lub naruszenia, których dopuścili się pośrednicy finansowi, mogą być brane pod uwagę przez państwo członkowskie źródła jedynie w zakresie, w jakim były one znane nie więcej niż 10 lat przed usunięciem z rejestru; lub
 - c) w odniesieniu do którego państwo członkowskie lub inna jurysdykcja wszczęły dochodzenie związane z danym certyfikowanym pośrednikiem finansowym dotyczące potencjalnego oszustwa lub nadużycia podatkowego, które mogą prowadzić do uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła.

- 2a. Państwa członkowskie mogą zakazać każdemu certyfikowanemu pośrednikowi finansowemu na podstawie art. 6 ust. 1 występowania z wnioskiem o ulgę na mocy niniejszej dyrektywy:
- a) w przypadku gdy w odniesieniu do takiego certyfikowanego pośrednika finansowego stwierdzono, że nie wypełnił on swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy lub dyrektywy 2015/849/UE lub z porównywalnych przepisów państwa trzeciego rezydencji do celów podatkowych; lub
 - b) w przypadku gdy w odniesieniu do takiego certyfikowanego pośrednika finansowego stwierdzono, że dopuścił się on co najmniej jednego przestępstwa lub naruszenia w świetle przepisów krajowych państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w których takie przestępstwa lub naruszenia doprowadziły do uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła. Takie przestępstwa lub naruszenia, których dopuścili się pośrednicy finansowi, mogą być brane pod uwagę przez państwo członkowskie źródła jedynie w zakresie, w jakim były one znane nie więcej niż 10 lat przed zakazem występowania z wnioskiem o ulgę; lub
 - c) w przypadku gdy państwo członkowskie lub inna jurysdykcja wszczęły dochodzenie związane z danym certyfikowanym pośrednikiem finansowym dotyczące potencjalnego oszustwa lub nadużycia podatkowego, które mogą prowadzić do uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła.

Gdy taki środek jest stosowany wobec certyfikowanego pośrednika finansowego, informację o tym należy dołączyć – w momencie rozpoczęcia jego stosowania – do informacji związanych z tym certyfikowanym pośrednikiem finansowym zawartych w krajowym rejestrze prowadzonym przez państwo członkowskie, które przyjęło taki środek.

3. [skreślony]
4. Państwa członkowskie zapewniają, by pośrednik finansowy, który został usunięty z rejestru krajowego na podstawie ust. 1 lub 2, lub któremu zakazano występowania z wnioskiem o ulgę na podstawie ust. 2a, został ponownie zarejestrowany lub miał możliwość ponownego występowania z wnioskiem o ulgę, jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że okoliczności będące powodem usunięcia lub zakazu przestały istnieć.

SEKCJA 2

ZGŁASZANIE INFORMACJI

Artykuł 9

Obowiązek zgłaszania informacji

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zobowiązać certyfikowanych pośredników finansowych wpisanych do ich rejestrów krajowych do zgłaszania ich właściwym organom informacji, o których mowa w rubrykach A–E załącznika II, w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym przypada data płatności. Jeżeli zlecenie rozrachunku w odniesieniu do dowolnej części transakcji jest w toku, certyfikowani pośrednicy finansowi wskazują część, w odniesieniu do której rozrachunek jest w toku.
- 1 bis. Państwa członkowskie mogą zobowiązać certyfikowanych pośredników finansowych wpisanych do ich rejestrów krajowych, by oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, zgłaszali ich właściwym organom informacji, o których mowa w rubryce F i, w stosownych przypadkach, rubryce G załącznika II, w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym przypada data płatności.
- 1a. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zobowiązać certyfikowanych pośredników finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 4a, do zgłaszania ich właściwym organom informacji, o których mowa w ust. 1 i w stosownych przypadkach w ust. 1 bis, w odniesieniu do tej części łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi, którą obsługuje pośrednik finansowy niebędący certyfikowanym pośrednikiem finansowym.
- 1b. [skreślony]

- 1c. Niezależnie od ust. 1, 1bis i 1a państwa członkowskie mogą podjąć niezbędne środki, by wymagać, aby jedynie podmiot pobierający podatek u źródła lub certyfikowany pośrednik finansowy w odpowiednim łańcuchu płatności związanych z papierami wartościowymi, wyznaczeni przez ich właściwe organy lub na mocy przepisów krajowych, zgłaszali właściwym organom informacje zgodnie z tymi ustępami. Informacje te są przekazywane przez certyfikowanych pośredników finansowych w kolejności sekwencyjnej wzdłuż łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi oraz zgodnie z pozycją tych certyfikowanych pośredników finansowych w łańcuchu płatności związanych z papierami wartościowymi, w którym uczestniczą, tak by ostatecznie dotarły do podmiotu pobierającego podatek u źródła lub odpowiedniego certyfikowanego pośrednika finansowego.
2. [skreślony]
3. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 6, które zdecydowały się na stosowanie przepisów rozdziału III i prowadzą krajowy rejestr certyfikowanych pośredników finansowych ustanowiony zgodnie z art. 5 nie wymagają zgłaszania informacji z rubryki E załącznika II.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz wymogi dotyczące kanałów komunikacji na potrzeby zgłaszania informacji, o których mowa w załączniku II. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.
5. Państwa członkowskie zobowiązują certyfikowanych pośredników finansowych wpisanych do ich rejestrów krajowych do przechowywania dokumentacji potwierdzającej zgłoszone informacje przez dziesięć lat oraz do zapewnienia dostępu do wszelkich innych informacji niezbędnych do celów prawidłowego stosowania przepisów dotyczących podatków u źródła, a także zobowiązują certyfikowanych pośredników finansowych do usuwania lub anonimizowania wszelkich danych osobowych zawartych w takiej dokumentacji niezwłocznie po zakończeniu kontroli, a najpóźniej dziesięć lat po zgłoszeniu informacji.
6. [skreślony]

SEKCJA 3

SYSTEMY ULG

Artykuł 10

Wniosek o ulgę u źródła lub szybki zwrot

1. Państwa członkowskie zobowiązują certyfikowanych pośredników finansowych prowadzących rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela otrzymującego dywidendy lub odsetki wypłacane przez rezydenta podatkowego w państwie członkowskim źródła, do występowania z wnioskiem o ulgę na podstawie art. 12 lub art. 13, stosownie do przypadku, w imieniu takiego zarejestrowanego właściciela, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) zarejestrowany właściciel upoważnił certyfikowanego pośrednika finansowego do występowania z wnioskiem o ulgę w jego imieniu; oraz
 - b) certyfikowany pośrednik finansowy zweryfikował i ustalił kwalifikowalność do ulgi zgodnie z art. 11 lub 13a, stosownie do przypadku.

2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą wykluczyć w całości lub w części wnioski o ulgę w ramach systemów przewidzianych w art. 12 i 13, w przypadku gdy występuje dowolna z następujących okoliczności:
- a) dywidenda została wypłacona z tytułu akcji w obrocie publicznym, które zarejestrowany właściciel nabył w ramach transakcji przeprowadzonej w okresie pięciu dni przed dniem ustania prawa do dywidendy;
 - b) wypłata dywidendy z tytułu bazowych papierów wartościowych, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem o ulgę, jest powiązana z uzgodnieniem finansowym, które nie zostało rozliczone, nie wygasło ani nie zostało w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy;
 - c) co najmniej jeden z pośredników finansowych w łańcuchu płatności związanych z papierami wartościowymi nie jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym i żaden certyfikowany pośrednik finansowy nie przyjął roli tego pośrednika finansowego do celów art. 9 zgodnie z art. 5 ust. 4a;
 - d) złożono wniosek o zwolnienie z podatku u źródła;
 - e) złożono wniosek o obniżoną stawkę podatku u źródła, która nie wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania;
 - f) wypłata dywidendy przekracza kwotę brutto wynoszącą co najmniej [100 000 EUR] na zarejestrowanego właściciela i na datę płatności. Kwotę tę określa się poprzez kwotę dywidendy brutto przypadającą na inwestora posiadającego udziały w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, gdy ten inwestor bazowy jest uprawniony do ulgi na podstawie art. 13a ust. 1a ppkt (i) lub art. 13a ust. 1a ppkt (ii), stosownie do przypadku.

Niniejsza litera nie ma zastosowania, gdy osoba uprawniona do ulgi w nadmiernym podatku jest:

- i. ustawowym systemem emerytalnym państwa członkowskiego lub instytucją pracowniczych programów emerytalnych zarejestrowaną lub wykonującą działalność na podstawie zezwolenia w państwie członkowskim zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/2341; lub
- ii. przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, które jest przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowanym w art. 1 ust. 2 i mającym siedzibę zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2009/65/WE, alternatywnym funduszem inwestycyjnym z siedzibą w Unii Europejskiej (AFI z UE) lub alternatywnym funduszem inwestycyjnym zarządzanym przez zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi mającego siedzibę w Unii Europejskiej (ZAFI z UE) zdefiniowanymi, odpowiednio, w art. 4 ust. 1 lit. k) i l) dyrektywy 2011/61/UE.

Wszelkie uzgodnienia, na mocy których wypłata dywidendy jest podzielona, lub wszelkie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania inne niż te wspomniane w ust. 2 lit. f) ppkt (ii), które zostały utworzone wyłącznie w celu nieprzekroczenia tej kwoty, skutkują zastosowaniem przepisów niniejszego ustępu.

4. Niezależnie od ust. 1, gdy pośrednik finansowy prowadzący rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela nie jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym, państwa członkowskie zezwalają, by certyfikowany pośrednik finansowy występował z wnioskiem o ulgę na podstawie art. 12 lub 13, stosownie do przypadku, z zastrzeżeniem przepisów art. 5 ust. 4a i art. 9.
5. Systemy ulg na podstawie art. 12 i 13, stosownie do przypadku, nie ograniczają uprawnień kontrolnych państw członkowskich, zgodnie z ich przepisami krajowymi, w związku z dochodem podlegającym opodatkowaniu, względem którego zastosowano taką ulgę, i nie mają wpływu na prawa państw członkowskich do nałożenia podatku.
6. W przypadku gdy przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy dane państwo członkowskie posiada system ulg u źródła lub system szybkiego zwrotu lub połączenie tych systemów oraz gdy to państwo członkowskie stosuje przepisy rozdziału III na podstawie art. 2, zapewnia ono zgodność istniejącego systemu z przepisami określonymi w rozdziale III w odniesieniu do wszelkich wniosków o ulgę objętych niniejszą dyrektywą, jeśli chodzi o dywidendy z tytułu akcji w obrocie publicznym oraz – wyłącznie gdy państwa członkowskie tak zdecydują – odsetki z tytułu obligacji w obrocie publicznym wypłacane nierezydentom. Państwa członkowskie mogą również utrzymać i stosować istniejący krajowy system ulg u źródła w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. e), gdy w ramach takiego systemu przeprowadza się weryfikacje w celu:
 - i. zapewnienia równego traktowania sytuacji krajowych i transgranicznych na potrzeby zapewnienia zgodności z postanowieniami tytułu IV rozdziały 2 i 4 TFUE; lub
 - ii. zastosowania obniżonych stawek podatku u źródła zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE lub dyrektywą 2011/95/UE.

Należyta staranność w zakresie kwalifikowalności zarejestrowanego właściciela

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zobowiązać certyfikowanego pośrednika finansowego występującego z wnioskiem o ulgę w imieniu zarejestrowanego właściciela na podstawie art. 12 i 13, stosownie do przypadku, do uzyskania od takiego zarejestrowanego właściciela oświadczenia, że ten zarejestrowany właściciel:
 - a) jest osobą uprawnioną do ulgi w podatku u źródła w odniesieniu do dywidendy lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach, łącznie z podstawą prawną i mającą zastosowanie stawką podatku u źródła; oraz
 - aa) jest beneficjentem rzeczywistym, jeżeli wymaga tego państwo członkowskie źródła, w odniesieniu do dywidendy lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach; oraz
 - b) zawarł uzgodnienie finansowe powiązane z akcją bazową w obrocie publicznym, które to uzgodnienie nie zostało rozliczone, nie wygasło ani nie zostało w inny sposób zakończone przed dniem ustania prawa do dywidendy, lub też nie zawarł takiego uzgodnienia; oraz
 - c) zobowiązuje się do informowania – bez zbędnej zwłoki – tego certyfikowanego pośrednika finansowego o wszelkich zmianach w jego sytuacji.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zobowiązać certyfikowanych pośredników finansowych występujących z wnioskiem o ulgę w imieniu zarejestrowanego właściciela na podstawie art. 12 i 13, stosownie do przypadku, do zweryfikowania – w oparciu o informacje dostępne tym certyfikowanym pośrednikom finansowym – następujących elementów:
- a) cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej zarejestrowanego właściciela lub dowodu rezydencji podatkowej w państwie trzecim uznanego za odpowiedni przez państwo członkowskie źródła. W tym celu certyfikat rezydencji podatkowej o równoważnej treści przewidzianej w art. 4 ust. 2, który spełnia wymogi techniczne określone w załączniku I pkt 1, może zostać uznany przez państwo członkowskie źródła za odpowiedni dowód rezydencji podatkowej w państwie trzecim;
 - aa) niezależnie od lit. a) niniejszego ustępu – dokumentacji uznanej za odpowiednią przez państwo członkowskie źródła, w przypadkach gdy zarejestrowany właściciel jest podmiotem, dla którego nie można wydać cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej lub który nie może uzyskać dowodu rezydencji podatkowej w państwie trzecim, ponieważ podmiot ten jest nieuwzględniany do celów podatkowych, a jego dochód (lub część tego dochodu) jest opodatkowany na poziomie osób, które posiadają udział w tym podmiocie, ale podmiot ten jest uprawniony do ulgi w podatku u źródła w odniesieniu do dywidendy lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach;

- b) oświadczenia zarejestrowanego właściciela i jego rezydencji podatkowej względem informacji, które certyfikowany pośrednik finansowy uzyskał lub ma obowiązek uzyskać, w tym m.in. informacji zgromadzonych do innych celów podatkowych lub na podstawie wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, którym podlega na mocy dyrektywy (UE) 2015/849, bądź względem porównywalnych informacji wymaganych w państwach trzecich;
- c) uprawnienia zarejestrowanego właściciela do określonej obniżonej stawki podatku u źródła zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między państwem członkowskim źródła a jurysdykcjami, w których zarejestrowany właściciel jest rezydentem do celów podatkowych, lub szczególnymi przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła;
- d) w przypadku wypłaty dywidendy – ewentualnego istnienia wszelkich uzgodnień finansowych, które nie zostały rozliczone, nie wygasły ani nie zostały w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy;
- e) w przypadku wypłaty dywidendy – czy akcja bazowa została nabyta przez zarejestrowanego właściciela w ramach transakcji przeprowadzonej wcześniej lub w ciągu pięciu dni przed dniem ustania prawa do dywidendy.

- 2a. Państwa członkowskie mogą zezwolić certyfikowanym pośrednikom finansowym na uzyskanie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i na przeprowadzanie weryfikacji przewidzianych w ust. 2 lit. a)–c) niniejszego artykułu raz w roku, chyba że dany certyfikowany pośrednik finansowy wie lub ma powody, by sądzić, że sytuacja zmieniła się lub że oświadczenie lub informacje, które mają zostać zweryfikowane, są nieprawidłowe lub niewiarygodne.
3. [skreślony]
4. W przypadku przewidzianym w art. 5 ust. 4a państwa członkowskie zezwalają na to, by certyfikowani pośrednicy finansowi polegali na zgromadzonej dokumentacji i informacjach zweryfikowanych przez pośrednika finansowego prowadzącego rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela zgodnie z niniejszym artykułem, bez uszczerbku dla faktu, że odpowiedzialność za wypełnienie tych obowiązków nadal ponosi certyfikowany pośrednik finansowy.
5. Państwa członkowskie zobowiązują certyfikowanych pośredników finansowych występujących z wnioskiem o ulgę na podstawie art. 12 i 13, stosownie do przypadku, do przechowywania wszelkiej dokumentacji potwierdzającej i zapewniania dostępu do niej zgodnie z art. 9 ust. 5.
6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe wzory elektronicznych formularzy na potrzeby oświadczenia, o którym mowa w niniejszym artykule, w tym ustalenia językowe. Takie wzory obejmują informacje określone w art. 11 ust. 1 lit. a), b) i c) i umożliwiają państwom członkowskim zwrócić się o konkretne dodatkowe informacje. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

System ulg u źródła

1. Państwa członkowskie mogą ustanowić system, aby umożliwić certyfikowanym pośrednikom finansowym prowadzącym rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela występowanie z wnioskiem o ulgę u źródła w imieniu zarejestrowanego właściciela zgodnie z art. 10 przez przekazanie podmiotowi pobierającemu podatek u źródła następujących informacji:
 - a) rezydencja podatkowa zarejestrowanego właściciela lub informacje zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 11 ust. 2 lit. aa), w stosownych przypadkach; oraz
 - b) mająca zastosowanie stawka podatku u źródła od płatności zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub szczególnymi przepisami krajowymi.

System szybkiego zwrotu

1. Państwa członkowskie mogą ustanowić system, aby umożliwić certyfikowanym pośrednikom finansowym prowadzącym rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela występowanie z wnioskiem o szybki zwrot nadmiernego podatku u źródła w imieniu takiego zarejestrowanego właściciela zgodnie z art. 10, jeżeli informacje, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zostaną przekazane w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym przypada data wypłaty dywidendy lub odsetek.
2. Bez uszczerbku dla ust. 3a niniejszego artykułu państwa członkowskie rozpatrują wniosek o zwrot złożony zgodnie z ust. 1 w ciągu 60 dni kalendarzowych od upływu terminu na złożenie takiego wniosku. Państwa członkowskie naliczają odsetki zgodnie z art. 14 od kwoty takiego zwrotu za każdy dzień opóźnienia po 60 dniu.
3. Certyfikowany pośrednik finansowy występujący z wnioskiem o szybki zwrot przekazuje odpowiedniemu państwu członkowskiemu następujące informacje:
 - a1) dane identyfikacyjne zarejestrowanego właściciela, jak określono w rubryce B załącznika II;
 - a) dane identyfikacyjne wypłaty dywidendy lub odsetek, jak określono w rubrykach D i G załącznika II, w stosownych przypadkach;
 - b) podstawa mającej zastosowanie stawki podatku u źródła oraz całkowita kwota nadmiernego podatku podlegająca zwrotowi;
 - c) rezydencja podatkowa zarejestrowanego właściciela, w tym kod weryfikacyjny cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, w stosownych przypadkach, lub informacje zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 11 ust. 2 lit. aa), w stosownych przypadkach;
 - d) oświadczenie zarejestrowanego właściciela, o którym mowa w art. 11.

- 3a. Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek o zwrot złożony na podstawie niniejszego artykułu w każdym z następujących przypadków:
- a) wymogi przewidziane w ust. 1 lub 3 niniejszego artykułu lub w art. 10 lub 11 nie zostały spełnione;
 - b) informacje niezbędne do odtworzenia odpowiedniego łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi i określone w załączniku II, nie zostały przekazane w sposób kompletny i prawidłowy na koniec okresu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - c) w oparciu o kryteria oceny ryzyka państwo członkowskie wszczyna w odniesieniu do danego wniosku o zwrot procedurę weryfikacji lub kontrolę podatkową zgodnie ze swoimi przepisami krajowym. Takie odrzucenie nie wyklucza naliczenia odsetek za zwłokę zgodnie z ust. 2, w przypadku gdy zwrot został ostatecznie przyznany, a okoliczności przewidziane w lit. a) lub b) nie występują.
- 3b. O odrzuceniu, o którym mowa w ust. 3a lit. a) i b) niniejszego artykułu, należy poinformować występującego z wnioskiem certyfikowanego pośrednika finansowego; nie wyklucza ono wniosku o zwrot w ramach systemu standardowego zwrotu ustanowionego w przepisach krajowych.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz wymogi dotyczące kanałów komunikacji na potrzeby składania wniosków na podstawie niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

Przepisy szczególne dotyczące inwestycji pośrednich

1. Państwa członkowskie zezwalają na to, by certyfikowani pośrednicy finansowi prowadzący rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela otrzymującego dywidendy lub odsetki złożyli wniosek o ulgę na podstawie art. 12 i 13, stosownie do przypadku, w imieniu takiego zarejestrowanego właściciela, jeżeli spełnione są wymogi określone w ust. 1a–1d niniejszego artykułu.
 - 1a. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu zarejestrowanym właścicielem jest:
 - (i) przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które posiada papiery wartościowe na rachunek inwestorów uprawnionych do ulgi w podatku u źródła w odniesieniu do dywidend lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach; lub
 - (ii) wyznaczona osoba prawna wskazana w regulaminie funduszu, akcie założycielskim lub prospekcie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania posiadająca papiery wartościowe na rachunku inwestycyjnym stanowiące podstawę dywidendy lub odsetek i prowadząca wewnętrzne rejestry umożliwiające indywidualne przypisanie tych papierów wartościowych temu przedsiębiorstwu zbiorowego inwestowania lub inwestorom tego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, stosownie do przypadku, jeżeli to przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania lub jego inwestorzy są uprawnieni do ulgi w nadmiernym podatku u źródła w odniesieniu do tej dywidendy lub tych odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach.

- 1b. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu certyfikowany pośrednik finansowy występujący z wnioskiem o ulgę otrzymuje oświadczenie:
- a) od każdego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania uprawnionego do ulgi lub każdego inwestora tego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania uprawnionego do ulgi, stosownie do przypadku, których papiery wartościowe znajdują się w posiadaniu zarejestrowanego właściciela, w którym to oświadczeniu stwierdza się, że:
 - (i) są oni uprawnieni do ulgi w podatku u źródła w odniesieniu do dywidendy lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach, łącznie z podstawą prawną i mającą zastosowanie stawką podatku u źródła; oraz
 - (ia) są oni beneficjentem rzeczywistym, jeżeli wymaga tego państwo członkowskie źródła, w odniesieniu do dywidendy lub odsetek zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła lub umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, w stosownych przypadkach; oraz
 - (ii) upoważnili oni, by występowano z wnioskiem o ulgę w ich imieniu na podstawie niniejszego artykułu; oraz
 - (iii) jeżeli ulga zostanie przyznana – zrzekają się oni prawa do niezależnego występowania z wnioskiem o ulgę od państwa członkowskiego źródła na podstawie niniejszej dyrektywy lub w ramach systemów zgodnie z przepisami krajowymi państw członkowskich;
 - b) od zarejestrowanego właściciela, o którym mowa w ust. 1a ppkt (i) niniejszego artykułu, ze wskazaniem mających zastosowanie stawek podatku u źródła w odniesieniu do wypłaconych dywidend lub odsetek;

- c) od zarejestrowanego właściciela, o którym mowa w ust. 1a ppkt (ii) niniejszego artykułu, ze wskazaniem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, którego papiery wartościowe stanowiące podstawę dywidendy lub odsetek ten właściciel posiada, zgodnie ze swoimi wewnętrznymi rejestrami, oraz ze wskazaniem mających zastosowanie stawek podatku u źródła w odniesieniu do wypłaconych dywidend lub odsetek;
 - d) od zarejestrowanego właściciela wraz z informacjami, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) i c).
- 1c. Do celów ust. 1 certyfikowany pośrednik finansowy występujący z wnioskiem o ulgę u źródła na podstawie art. 12 przekazuje podmiotowi pobierającemu podatek u źródła informacje, o których mowa w ust. 1b lit. b) lub c), stosownie do przypadku, i informacje o rezydencji podatkowej lub informacje zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 11 ust. 2 lit. aa), dotyczącej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inwestorów w przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, stosownie do przypadku, zamiast informacji, o których mowa w art. 12, oraz – w przypadku gdy inwestorzy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są uprawnieni do ulgi – informacje o kwocie dywidend lub odsetek przypadających na każdego uprawnionego inwestora na podstawie art. 13a ust. 1a ppkt (i) lub art. 13a ust. 1a ppkt (ii), stosownie do przypadku.
- 1d. Do celów ust. 1 certyfikowany pośrednik finansowy występujący z wnioskiem o ulgę u źródła na podstawie art. 13 przekazuje państwu członkowskiemu źródła informacje, o których mowa w ust. 1b, i informacje o rezydencji podatkowej przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inwestorów w przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, w tym kod weryfikacyjny cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej lub informacje zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 11 ust. 2 lit. aa), stosownie do przypadku, zamiast informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 lit. c) i d), oraz – w przypadku gdy inwestorzy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są uprawnieni do ulgi – informacje o kwocie dywidend lub odsetek przypadających na każdego uprawnionego inwestora na podstawie art. 13a ust. 1a ppkt (i) lub art. 13a ust. 1a ppkt (ii), stosownie do przypadku.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zobowiązać certyfikowanych pośredników finansowych występujących z wnioskiem o ulgę na podstawie niniejszego artykułu do zweryfikowania – w oparciu o informacje dostępne tym certyfikowanym pośrednikom finansowym – następujących elementów:
- a) dokumentacja, o której mowa w art. 11 ust. 2 lit a) lub aa), w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub każdego inwestora przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, stosownie do przypadku, uprawnionych do ulgi;
 - b) uprawnienie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub uprawnienie inwestorów przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, stosownie do przypadku, do określonego zwolnienia lub określonej obniżonej stawki podatku u źródła zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między państwem członkowskim źródła a jurysdykcją rezydencji do celów podatkowych lub szczególnymi przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła;
 - c) w przypadku wypłaty dywidendy – ewentualnego istnienia wszelkich uzgodnień finansowych, które nie zostały rozliczone, nie wygasły ani nie zostały w inny sposób zakończone przed dniem ustania prawa do dywidendy.
3. [skreślony]
4. [skreślony]
5. Przepisy art. 11 ust. 1, 2 i 2a nie mają zastosowania w przypadku występowania z wnioskiem o ulgę na podstawie niniejszego artykułu.
6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz wymogi dotyczące kanałów komunikacji na potrzeby składania wniosków na podstawie ust. 1d. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

Artykuł 14

Odsetki za zwłokę

Na podstawie art. 13 ust. 2, gdy przepisy krajowe przewidują takie rozwiązanie, państwa członkowskie naliczają odsetki według stawki równej odsetkom lub równoważnej opłacie naliczanej przez państwo członkowskie w odniesieniu do opóźnień w wypłatach zwrotu podatku u źródła w związku z opodatkowaniem dywidend lub odsetek, stosownie do przypadku.

Artykuł 15

System standardowego zwrotu

1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie i stosowanie systemu standardowego zwrotu, w przypadku gdy wnioski o ulgę objęte zakresem zastosowania dyrektywy są wykluczone z systemów przewidzianych w art. 12 i 13, stosownie do przypadku.
2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by wymagać, aby – w sytuacji gdy art. 12 i 13, w stosownych przypadkach, nie mają zastosowania do dywidend ze względu na to, że warunki określone w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione – osoby uprawnione do zwrotu lub ich upoważniony przedstawiciel występujący z wnioskiem o zwrot nadmiernego podatku u źródła z tytułu takich dywidend przekazywali co najmniej informacje wymagane na podstawie rubryki E załącznika II, chyba że te informacje zostały już przekazane w ramach obowiązków przewidzianych w art. 9.

Artykuł 16

Odpowiedzialność

1. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki w swoich przepisach krajowych w celu zapewnienia, by certyfikowany pośrednik finansowy, który nie wypełnia w całości lub w części swoich obowiązków wynikających z art. 9, 10, 11, 12, 13 i 13a, mógł zostać pociągnięty do odpowiedzialności za całość lub część uszczuplenia dochodów z tytułu podatku u źródła.
2. [skreślony]

ROZDZIAŁ IV

KARY I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 17a

Publikacje Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych

1. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych publikuje co roku, w terminie 120 dni roboczych od początku każdego roku, począwszy najpóźniej od 2026 r., poziom kapitalizacji rynkowej i współczynnik kapitalizacji rynkowej w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego za co najmniej poprzedni rok. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących metody obliczania kapitalizacji rynkowej i współczynnika kapitalizacji rynkowej zdefiniowanych, odpowiednio, w art. 3 pkt 22b i 22c. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych najpóźniej dziewięć miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.
2. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁶.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 19

Ocena

1. Do dnia 31 grudnia 2032 r. Komisja oceni wpływ na osiągnięcie celów dyrektywy, jeśli chodzi o mechanizmy zgłaszania informacji przewidziane w art. 9 i przypadek, w którym państwa członkowskie spełniające warunki art. 2 ust. 4 nie stosują przepisów rozdziału III. W tym samym czasie Komisja przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- 1a. Do dnia 31 grudnia 2034 r. Komisja przeanalizuje i oceni funkcjonowanie niniejszej dyrektywy, w tym ewentualną potrzebę zmiany przepisów szczegółowych, i przedłoży stosowne sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a następnie będzie to czynić co pięć lat.
2. Zgodnie z ust. 3 państwa członkowskie przekazują Komisji informacje istotne roczne informacje statystyczne na potrzeby oceny niniejszej dyrektywy pod kątem usprawnienia procedur w zakresie ulg w podatku u źródła w celu ograniczenia podwójnego opodatkowania, a także zwalczania nadużyć podatkowych, zgodnie z ust. 3.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13–18).

3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2, Komisja określa wykaz danych statystycznych, które państwa członkowskie mają dostarczyć do celów oceny niniejszej dyrektywy, oraz format i warunki przekazywania tych informacji.
4. Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej na podstawie niniejszej dyrektywy, stosując się przy tym do przepisów mających zastosowanie do instytucji unijnych.
5. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie ust. 2, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Artykuł 20

Ochrona danych osobowych

1. Do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 13–19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁷ w stopniu wymaganym w celu ochrony interesów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit e) tego rozporządzenia, w zakresie, w jakim takie obowiązki lub wykonywanie takich praw mogłyby zagrażać ochronie tych interesów.
2. Podczas przetwarzania danych osobowych certyfikowani pośrednicy finansowi i właściwe organy państw członkowskich są uznawani za administratorów w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 w zakresie ich odpowiednich działań na podstawie niniejszej dyrektywy.
3. Informacje, w tym dane osobowe, przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami każdego administratora dotyczącymi przedawnienia.

Artykuł 21

Powiadamianie

Państwo członkowskie, które ustanawia i prowadzi rejestr krajowy zgodnie z art. 5, powiadamia Komisję i inne państwa członkowskie o wszelkich późniejszych zmianach przepisów dotyczących tego rejestru. Komisja publikuje te informacje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i w razie potrzeby aktualizuje je.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, do dnia 31 grudnia 2028 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamią o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2030 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
3. Państwa członkowskie, które w momencie transpozycji dyrektywy spełniają warunki określone w art. 2 ust. 4 i które nie decydują się na stosowanie przepisów rozdziału III, powiadamią o tym Komisję do dnia 31 grudnia 2028 r. Bezzwłocznie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących ich krajowych systemów ulg u źródła w odniesieniu do warunków określonych w art. 3 pkt 22a.

Te państwa członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów rozdziału III niniejszej dyrektywy, jak określono w art. 2 ust. 4 lub w ciągu pięciu lat od czwartej kolejnej publikacji tych danych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, jak określono w art. 2 ust. 5, w której pokazano, że osiągają lub przekraczają próg współczynnika kapitalizacji rynkowej przewidziany w art. 2.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK I

CYFROWY CERTYFIKAT REZYDENCJI PODATKOWEJ, O KTÓRYM MOWA W ART. 4

Wymogi techniczne

1. Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej:
 - jest wydawany z pieczęcią elektroniczną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014⁸;
 - zapewnia możliwość prezentowania certyfikatu w formie nadającej się do odczytu zarówno przez człowieka, jak i do odczytu maszynowego, w postaci dokumentów PDF lub w podobnych innych formatach, które mogą być wykorzystywane w zautomatyzowanych systemach;
 - nadaje się do wydrukowania;
 - zawiera otwarte pole tekstowe do zamieszczania informacji, o których mowa w art. 4 lit. g).
2. Jeśli spełnione są unijne wymogi prawne i techniczne, państwa członkowskie mogą wprowadzić proces weryfikacji oparty na europejskim portfelu tożsamości cyfrowej⁹.

W działaniach na rzecz wdrażania przez państwa członkowskie cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej Komisję wspomaga komitet. Komitet może ponadto zapewnić wsparcie techniczne w zakresie wszelkich ewentualnych zmian podstawy technicznej cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej lub nowych rozwiązań technicznych.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1183 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej.

ZAŁĄCZNIK II

ZGŁASZANIE INFORMACJI ZGODNIE Z ART. 9 i 15

Certyfikowani pośrednicy finansowi przekazują następujące informacje w odpowiednim formacie xml:

Rodzaj informacji	Specyfikacja
A. Informacje dotyczące osoby przekazującej informacje	
Nazwa certyfikowanego pośrednika finansowego lub, w stosownych przypadkach, podmiotu pobierającego podatek u źródła	
EUID, identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub alternatywne oznaczenie	
Oficjalny adres	
Inne stosowne dane	Numer identyfikacji podatkowej nadany przez państwo członkowskie źródła, o ile dostępny, oraz numer identyfikacji podatkowej nadany przez jurysdykcję rezydencji do celów podatkowych Jurysdykcja(-e) nadająca(-e) NIP Adres e-mail lub numer telefonu
Wskazanie, czy informacje są przekazywane na podstawie art 9 ust. 1a	Dane identyfikacyjne pośrednika finansowego niebędącego certyfikowanym pośrednikiem finansowym (nazwa i EUID, identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub alternatywne oznaczenie)

B. Informacje dotyczące odbiorcy wypłaty dywidendy lub odsetek	
Dane identyfikacyjne pośrednika finansowego lub inwestora końcowego otrzymującego wypłatę dywidendy lub odsetek Gdy zastosowanie ma opcja zgłaszania informacji określona w art. 9 ust. 1c: podmiot pobierający podatek lub wyznaczony certyfikowany pośrednik finansowy są zobowiązani do zgłaszania informacji na temat inwestora końcowego otrzymującego wypłatę dywidendy lub odsetek	
Osoba fizyczna	Imię i nazwisko, NIP (numer identyfikacji podatkowej nadany przez państwo członkowskie źródła, o ile dostępny, oraz numer identyfikacji podatkowej nadany przez jurysdykcję rezydencji do celów podatkowych), jurysdykcja(-e) nadająca(-e) NIP, data urodzenia, adres
Podmiot	Nazwa, NIP (numer identyfikacji podatkowej nadany przez państwo członkowskie źródła, o ile dostępny, oraz numer identyfikacji podatkowej nadany przez jurysdykcję rezydencji do celów podatkowych), jurysdykcja(-e) nadająca(-e) NIP, adres, LEI, w stosownych przypadkach, EUID, w stosownych przypadkach Gdy numer identyfikacyjny nie istnieje – forma prawna i data założenia

Informacje na temat rezydencji podatkowej <i>(należy wypełnić, gdy osoba w części A jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym zarejestrowanego właściciela)</i>	Kod weryfikacji cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej lub informacje zawarte w art. 11 ust. 2 lit. aa), w stosownych przypadkach
	Nazwa kraju rezydencji podatkowej
Numer rachunku inwestycyjnego	Numer rachunku depozytowego, na którym pośrednik finansowy / inwestor otrzymujący płatność przechowuje papiery wartościowe

Rodzaj rachunku	Rodzaj rachunku zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) 909/2014 i innych rachunków: A – rachunek własny (prowadzony przez uczestnika w CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych) B – rachunek ogólny osoby trzeciej (prowadzony przez uczestnika w CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych na rachunek klientów) C – rachunek indywidualny osoby trzeciej (prowadzony przez uczestnika w CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych w imieniu klienta) D – szczegółowy rachunek rejestrowy rachunku ogólnego osoby trzeciej (papiery wartościowe klienta ujęte na rachunku ogólnym osoby trzeciej prowadzonym przez uczestnika CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych) E – rachunek globalny osoby trzeciej inny niż B F – rachunek indywidualny posiadacza papierów wartościowych inny niż D lub C B – inny rodzaj rachunku
-----------------	--

C. Informacje dotyczące płatnika dywidendy lub wypłaty odsetek	
Dane identyfikacyjne pośrednika finansowego, od którego osoba zgłaszająca informacje otrzymuje wypłatę dywidendy lub odsetek Gdy zastosowanie ma opcja zgłaszania informacji określona w art. 9 ust. 1c: część C zawiera informacje na temat każdego certyfikowanego pośrednika finansowego, który jest częścią łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi. Informacje te dotyczą sekwencyjnego łańcucha płatności pośredników finansowych	
Osoba prawna	Nazwa, LEI, NIP (numer identyfikacji podatkowej nadany przez państwo członkowskie źródła, o ile dostępny, oraz numer identyfikacji podatkowej nadany przez jurysdykcję rezydencji do celów podatkowych), jurysdykcja(-e) nadająca(-e) NIP, adres, EUID, w stosownych przypadkach
Numer rachunku inwestycyjnego	Numer rachunku depozytowego, na którym pośrednik finansowy wysyłający płatność przechowywał papiery wartościowe

Rodzaj rachunku	Rodzaj rachunku zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) 909/2014 i innych rachunków: A – rachunek własny (prowadzony przez uczestnika w CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych) B – rachunek ogólny osoby trzeciej (prowadzony przez uczestnika w CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych na rachunek klientów) C – rachunek indywidualny osoby trzeciej (prowadzony przez uczestnika w CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych w imieniu klienta) D – szczegółowy rachunek rejestrowy rachunku ogólnego osoby trzeciej (papiery wartościowe klienta ujęte na rachunku ogólnym osoby trzeciej prowadzonym przez uczestnika CDPW pierwotnego rejestru papierów wartościowych) E – rachunek globalny osoby trzeciej inny niż B F – rachunek indywidualny posiadacza papierów wartościowych inny niż D lub C B – inny rodzaj rachunku
-----------------	--

D. Informacje dotyczące wypłaty dywidendy lub odsetek	
Emitent	Nazwa, NIP lub, gdy nie istnieje, LEI lub EUID, oficjalny adres
CDWP	Dane identyfikacyjne centralnego depozytu papierów wartościowych prowadzącego pierwotny rejestr papierów wartościowych
Numer ISIN	Dane identyfikacyjne danego papieru wartościowego
Rodzaj papieru wartościowego	Rodzaj akcji, instrumentu bazowego kwitu depozytowego, obligacji
Liczba papierów wartościowych uprawniających do otrzymania płatności	Liczba rozliczonych papierów wartościowych
	Liczba papierów wartościowych oczekujących na rozrachunek
Rodzaj płatności	Środki pieniężne Akcje (wskazanie czy pochodzą one z dywidendy akcyjnej i numer ISIN)
COAF (oficjalny identyfikator zdarzenia korporacyjnego) lub, gdy jest niedostępny, szczegółowe informacje na temat wypłaty	Dane identyfikacyjne zdarzenia (wypłata dywidendy/odsetek)
Odpowiednie daty	Dzień ustania prawa do dywidendy, dzień ustalenia praw, data płatności
Kwota otrzymanej dywidendy / dywidendy, która zostanie otrzymana, lub otrzymanych odsetek / odsetek, które zostaną otrzymane, oraz waluta	Kwota brutto, kwota netto

Informacje na temat podatku u źródła	Stawka podatku u źródła zastosowana lub mająca być zastosowana, zatrzymana kwota, kwota i stawka podatku wyrównawczego, o ile ma zastosowanie
	Podstawa prawna mającej zastosowanie stawki podatku u źródła <i>(należy wypełnić, gdy osoba w części A jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym zarejestrowanego właściciela)</i>
Numer IBAN rachunku pieniężnego	Numer IBAN rachunku, na który przekazano płatność

E. Informacje dotyczące stosowania środków zwalczania nadużyć przez certyfikowanego pośrednika finansowego występującego z wnioskiem o ulgę	
Informacje na temat okresu utrzymywania akcji bazowych w obrocie publicznym	Dwa pola: 1) w przypadku akcji bazowych nabytych więcej niż pięć dni przed dniem ustania prawa do dywidendy – liczba akcji 2) w przypadku akcji bazowych nabytych w okresie pięciu dni poprzedzających dzień ustania prawa do dywidendy – liczba akcji (W przypadku regularnych pozycji transakcyjnych należy zastosować zasadę „pierwsze weszło, pierwsze wyszło” – „FIFO”)
Informacje dotyczące uzgodnień finansowych	Należy podać dowody na istnienie jakichkolwiek uzgodnień finansowych obejmujących akcje bazowe w obrocie publicznym, które to uzgodnienia nie zostały rozliczone, nie wygasły lub nie zostały w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy
	W przypadku akcji bazowych powiązanych z uzgodnieniem finansowym – liczba akcji
	W przypadku akcji bazowych niepowiązanych z uzgodnieniem finansowym – liczba akcji

F. Informacje, o które może zwrócić się państwo członkowskie źródła zgodnie z art. 9 ust. 1 bis, dotyczące transakcji	
Informacje na temat transakcji dotyczących bazowych papierów wartościowych przeprowadzonych w okresie od 1 roku przed dniem ustalenia praw do 45 dni po tym dniu	Daty transakcji
	Umowne lub uzgodnione daty rozrachunku
	Faktyczne daty rozrachunku
	Oдноśna liczba papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji
	Rodzaj transakcji: kupno, sprzedaż, pożyczka, przeniesienie, inne

G. Informacje, o które może zwrócić się państwo członkowskie źródła zgodnie z art. 9 ust. 1 bis, dotyczące kwitów depozytowych	
W przypadku gdy dotyczy to wypłaty dywidendy z tytułu kwitów depozytowych	Nazwa, międzynarodowy numer identyfikujący papiery wartościowe (np. kod ISIN) w odniesieniu do kwitów depozytowych i akcji bazowych
	Nazwa banku, w którym zdeponowane są akcje zwykłe
	Proporcja kwitów depozytowych do akcji zwykłych
	Liczba kwitów depozytowych posiadanych przez zarejestrowanego właściciela, które dają prawo do otrzymania wypłaty dywidendy
	Data płatności dywidendy z tytułu kwitu depozytowego
	Całkowita liczba wyemitowanych kwitów depozytowych na dzień ustalenia praw
	Całkowita liczba akcji bazowych dla wszystkich wyemitowanych kwitów depozytowych na dzień ustalenia praw